ISBN : 978-81-685845-1-8

செந்தமிழறிஞர்கள்:108

ஔவை துரைசாமி பிள்ளை

பதுப்பும் தொகுப்பும்
முனைவர் சு இராமலிங்கம்

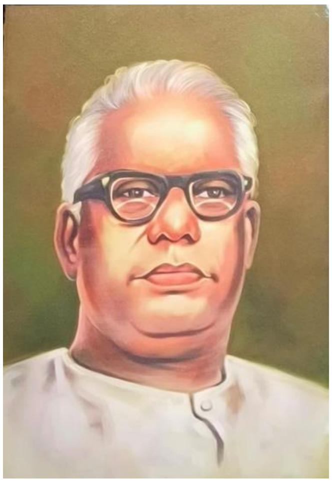

NSR 100 Educational Trust
[An ISO 9001 - 2015 Certified]
AD-13,5th Street, Anna Nagar West, Chennai - 600 040
www.nasubbureddiar100.in

https://www.annacentenarylibrary.org/pages/view/83.%20%E0%AE%94%E0%AE%B5%E0%AF%88%20%E0%AE%A4%E0%AF%81%E0%AE%B0%E0%AF%88%E0%AE%9A%E0%AE%BE%E0%AE%AE%E0%AE%BF_1903

செந்தமிழ்சிற்பிகள்

ஔவை துரைசாமி *(1903 - 1981)*

அறிமுகம்

பிறப்பு செப்டம்பர் 5, 1903 ஔவையார் குப்பம்,விழுப்புரம் மாவட்டம், இறப்பு 3 ஏப்ரல் 1981 (அகவை 77) மதுரை,தமிழ்நாடு.

தமிழறிஞர் ,கலைமாமணி விருது பெற்றவர். தமிழ் மொழி மேலிருந்த பற்றுதலின் காரணமாகத் தான் பார்த்து வந்த உடல்நலத் தூய்மைக் கண்காணிப்பாளர் பணியில் இருந்து விலகி, அதன்பின் தமிழ் கற்று தமிழறிஞராக உயர்ந்த பெருமைக்குரியவர்.உள்ளூரில் தொடக்கக் கல்வி பயின்றார். பின்னர் திண்டிவனத்திலிருந்த அமெரிக்க ஆர்க்காடு நற்பணி உயர்நிலைப் பள்ளியில், பள்ளியிறுதி வகுப்புவரை பயின்று சிறப்பாகத் தேறினார். பின்பு, வேலூர் ஊரீசு கல்லூரியில் இடைநிலை வகுப்பில்

சேர்ந்து பயின்றார். ஆனால் குடும்ப வறுமையினால் கல்வியைத் தொடர வாய்ப்பில்லாமல் போயிற்று. குடும்பத்திற்கு உதவ "உடல்நலத் தூய்மைக் கண்காணிப்பாளர்" பணியில் சேர்ந்தார். அப்பணியில் தொடர மனம் இல்லாமல் ஆறே மாதத்தில் அப்பணியிலிருந்து விலகினார்.

பின்னர் கலவை, இராணிப்பேட்டை (காரை) தொடக்கப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராகவும் பணியாறினார். 1929 முதல் 1941 வரை காவேரிப்பாக்கம், செய்யாறு, செங்கம், போளூர் ஆகிய இடங்களில் உயர்நிலைப்பள்ளித் தமிழாரியராகப் பணிபுரிந்தார். தமிழ்ப்பொழில், செந்தமிழ்ச்செல்வி, செந்தமிழ் முதலிய இதழ்களில் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதினார். 1942 இல் திருப்பதி திருவேங்கடவன் கீழ்த்திசைக் கல்லூரியில் ஆராய்ச்சியாளராகப் பணியில் சேர்ந்தார். 1943 முதல் எட்டு ஆண்டுகளுக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சித் துறையில், விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். 1951 இல் மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில் பேராசிரியராகச் சேர்ந்தார்.

எழுதி வெளியான நூல்கள் சில

1.சேரமன்னர் வரலாறு

2.திருவோத்தூர் தேவாரத் திருப்பதிகவுரை

3.திருமாற்பேற்றுத் திருப்பதிகவுரை

4.ஐங்குறுநூறு உரை

5.புறநானூறு உரை (2 பகுதிகள்)

சங்க இலக்கியங்களுக்கு உரை எழுதியவர். இவரது வாழ்நாளின் முழுப் பெருமைக்கும் இது ஒன்றே சான்று. உரைவேந்தர், சித்தாந்த கலாநிதி போன்றவை இவருக்கு காலம் தந்த பட்டங்கள்.

(😊)(😊) ஞஞுழமுகூ_கூஞு (😊)(😊)

உரைவேந்தர் ஔவை. சு. துரைசாமி	
	
பிறப்பு	துரைசாமி 5 செப்டம்பர் 1902 அவ்வையார்குப்பம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம், சென்னை மாகாணம், பிரித்தானிய இந்தியா (தற்போது விழுப்புரம் மாவட்டம், தமிழ்நாடு, இந்தியா)
இறப்பு	3 ஏப்ரல் 1981 (அகவை 78) மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா
இறப்பிற்கான காரணம்	வயது மூப்பு
கல்லறை	மதுரை
இனம்	தமிழர்

குடியுரிமை	இந்தியர்
அறியப்படுவது	தமிழறிஞர், பேச்சாளர், எழுத்தாளர், உரையாசிரியர்
பெற்றோர்	சுந்தரம் பிள்ளை, சந்திரமதி
வாழ்க்கைத் துணை	உலோகாம்பாள்
பிள்ளைகள்	1. பாலகுசம் (மகள்), 2. ஔவை நடராசன் (மகன்), 3. மணிமேகலை (மகள்), 4. திலகவதி (மகள்), 5. தமிழரசி (மகள்), 6. ஔவை திருநாவுக்கரசு (மகன்), 7. ஔவை ஞானசம்பந்தன் (மகன்), 8. மருத்துவர் மெய்கண்டான், 9. மருத்துவர் நெடுமாறன் (மகன்)
உறவினர்கள்	ந. அருள் (பேரன்)
விருதுகள்	கலைமாமணி விருது

சிறப்புகள்

- 1964 ஆம் ஆண்டு மதுரை திருவள்ளுவர் கழகம் "பல்துறை முற்றிய புலவர்" என்ற பாராட்டுப் பத்திரம் வாசித்தளித்துச் சிறப்பித்தது.
- இராதா தியாகராசனார் தம் ஆசிரியப் பெருந்தகையின் உயர் பண்புகளைப் பாராட்டி "உரைவேந்தர்" எனும் பட்டம் வழங்கி தங்கப் பதக்கம் அளித்தார்.

- 1980 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டு ஆளுநர் பிரபுதாஸ் பட்வாரி "தமிழ்ப் பேரவைச் செம்மல்" எனும் பட்டம் வழங்கி சிறப்பித்தார்.
- தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் சார்பில், "தமிழ்த் தொண்டு செய்த பெரியார்" எனும் பட்டமும், கேடயமும் வழங்கிச் சிறப்பிக்கப்பட்டது.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் 'உரைவேந்தர்' என்று போற்றப்படும் ஔவை துரைசாமி அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா, அவரது தமிழ் தொண்டினைப் போற்றும் வகையில் கொண்டாடப்பட்டது. நற்றிணை, சிலப்பதிகாரம், திருவருட்பா போன்ற பனுவல்களுக்கு சிறந்த உரைகளை எழுதியதோடு, பல ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டு, தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்காற்றியவர்.

ஔவை துரைசாமி நூற்றாண்டு விழாவின் முக்கிய அம்சங்கள்:

- **சிறப்புப் பெயர்:** நற்றிணை, சிலப்பதிகாரம், திருவருட்பா உள்ளிட்ட பல நூல்களுக்கு உரை எழுதியமையால், இவர் **'உரைவேந்தர்'** என அழைக்கப்பெற்றார்.
- **படைப்புகள்:** சித்தாந்த கலாநிதி, உரைவேந்தர் என அறியப்படும் இவர், கலைமாமணி விருது பெற்றவர்.
- **குடும்ப பின்னணி:** பிரபல தமிழறிஞர் ஔவை நடராசன் இவரின் மகன்களுள் ஒருவராவார்.
- **விழா நிகழ்வுகள்:** தமிழ்நாட்டு அரசு மற்றும் இலக்கிய அமைப்புகளால் இவரது நினைவை போற்றும் வகையில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது.

குறிப்பு: தேடலின் முடிவுகளில் முன்னாள் முதல்வர் கருணாநிதி நூற்றாண்டு விழா மற்றும் வடுலூர் கே. துரைசாமி தொடர்பான தகவல்களும் இருந்தன. எனினும், இலக்கிய துறையில் நூற்றாண்டு விழாவுடன் தொடர்புடையவர் ஔவை துரைசாமி ஆவார்.

தமிழ்ப் பணி

தற்போதைய இராணிப்பேட்டை மாவட்டம் கலவை தொடக்கப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

1929 முதல் 1941 வரை காவேரிப்பாக்கம், செய்யாறு, செங்கம், போளூர் ஆகிய இடங்களில் உயர்நிலைப்பள்ளித் தமிழாரியராகப் பணிபுரிந்தார்.

தமிழ்ப்பொழில், செந்தமிழ்ச் செல்வி, செந்தமிழ் முதலிய இதழ்களில் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதினார்.

1942 இல் திருப்பதி திருவேங்கடவன் கீழ்த்திசைக் கல்லூரியில் ஆராய்ச்சியாளராகப் பணியில் சேர்ந்தார்.

1943 முதல் எட்டு ஆண்டுகளுக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சித் துறையில், விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார்.

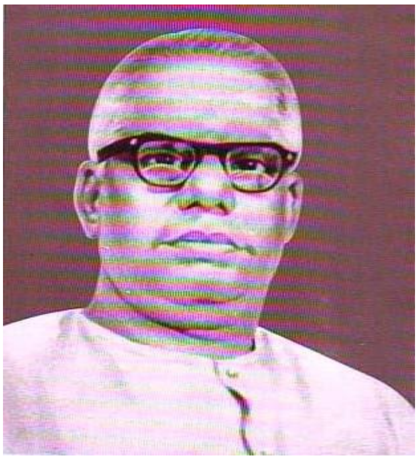
1951 இல் மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில் பேராசிரியராகச் சேர்ந்தார்.

மணிமேகலை காப்பியத்திற்குப் புத்துரை எழுதும் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் எதிர்பாராமல் இயற்கை எய்தியதை அடுத்து, "கரந்தை கவியரசு" அ. வேங்கடாசலத்தின் விருப்பத்திற்கிணங்க, அக் காப்பியத்தின் இறுதி நான்கு காதைகளுக்கும் விளக்கவுரை எழுதிக் கொடுத்தார் துரைசாமி. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரியும் போது, சைவ சமய இலக்கிய வரலாறு, ஞானாமிர்தம் போன்ற அரிய நூல்களை எழுதினார். அந்நூல்கள் பல்கலைக்கழக வெளியீடுகளாக வெளியிடப்பட்டன.

உரைவேந்தர் ஔவை சு.துரைசாமி பிள்ளை

(05.09.1902-03.04.1981)

https://muelangovan.blogspot.com/2008/10/05091902-03041981.html

'உரைவேந்தர்' எனத் தமிழறிஞர்களால் போற்றப்படும் ஔவை சு.துரைசாமி பிள்ளை அவர்கள் விழுப்புரம் மாவட்டம் திண்டிவனத்தை அடுத்துள்ள ஔவையார்குப்பம் என்ற ஊரில் பிறந்தவர் (05.09.1902). இவர்தம் பெற்றோர் சுந்தரம் பிள்ளை-சந்திரமதி அம்மையார். உள்ளூரில் தொடக்கக் கல்வியைக் கற்ற துரைசாமியார், திண்டிவனத்தில் இருந்த அமெரிக்க ஆர்க்காடு உயர்நிலைப் பள்ளியில் (பின்னர் வால்டர்சு கடர் உயர்நிலைப்பள்ளி என அழைக்கப் பெற்றது) பள்ளியிறுதி வகுப்பு வரை பயின்றார். பின்னர் வேலூர் ஊரிசு கல்லூரியில் இடை நிலை (இண்டர்மீடியட்) வகுப்பில் சேர்ந்து பயின்றார். ஆனால் தொடர்ந்து படிக்கமுடியவில்லை. ஊதியத்தின் பொருட்டுப் பணிக்குச் செல்ல நினைத்தார். உடல்நலத் தூய்மைக் கண்காணிப்பாளர் (Sanitary Inspector) பணியில் அமர்ந்தார். அப்பணியில் நீடிக்காமல் தமிழ்ப் பணிக்கு ஆயத்தமானார்.

உரைவேந்தரின் குடும்பம் தமிழில் ஈடுபாடு உடையக் குடும்பம். தந்தையார் செய்யுள் இயற்றும் ஆற்றல் உடையவர். எனவே உரை வேந்தருக்குத் தமிழில் நல்ல ஈடுபாடு இருந்தது. அ.ஆ. உயர்நிலைப் பள்ளியில் பயின்றகாலை தமிழாசிரியர் சீர்காழி கோவிந்தசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் தமிழறிவு ஊட்டியவர். அவர்களிடம் இருந்த சூளாமணி, ஐங்குறுநூற்றுக் கையெழுத்துப் படியை வாங்கி உரைவேந்தர் ஆராயும் திறன்பெற்றிருந்தார். தமிழ் ஆர்வம் கொண்ட உரைவேந்தர் அவர்கள் முறையாகத் தமிழ் கற்று தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிய மனம் விரும்பினார். அதனால் தாம் புரிந்த

அலுவலை விடுத்துத் தம் 22 ஆம் அகவையில் தஞ்சையை அடுத்த கரந்தைப் புலவர் கல்லூரி அடைந்தார். கரந்தைப் புலவர் கல்லூரியின் தலைவர் உமாமகேசுவரம் பிள்ளை அவர்கள் நம் உரை வேந்தரின் ஆற்றலறிந்து தமிழ்ச்சங்கப் பள்ளியில் தமிழாசிரியர் பணி தந்தார். பள்ளிப் பணி புரிந்த வண்ணம் தொல்காப்பியம் தெய்வச்சிலையார் உரை பதிப்பிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார்.

கரந்தைக் கல்லூரியில் பணிபுரிந்த கரந்தைக் கவியரசு வேங்கடாசலம் பிள்ளை, நா.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் ஆகியோரின் தமிழ்ப்புலமையறிந்த உரைவேந்தர் அவர்கள் வழியாகத் தமிழறவு பெற நினைத்தார். 1925 முதல் 1928 வரை கரந்தையில் உரைவேந்தர் தங்கியிருந்தார். அறிஞர் பெருமக்களுடன் உரையாடித் தமிழறிவு பெற்றார். 1930 இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வித்துவான் தேர்வு எழுதி வெற்றிபெற்றார். பிற்காலத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பணிபுரிவதற்கும், பல்வேறு நூல்களுக்கு உரை வரைவதற்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தொடர்பு எனில் மிகையன்று.

உரைவேந்தர் அவர்களுக்கு இல்லறத் துணையாக வாய்த்தவர் கோட்டுப்பாக்கம் (காவேரிப் பாக்கம்) பிறந்த உலோகாம்பாள் ஆவார். இல்லறம் நல்லறமாக அமைய இவர்களுக்குப் பதினொரு மக்கட் செல்வங்கள் வாய்த்தனர். இருவர் பிறந்த சில நாட்களில் மறைந்தனர். எஞ்சிய ஒன்பது மக்கட் செல்வங்களுள் முனைவர் ஒளவை நடராசன் அவர்கள் நாடறிந்த அறிஞராக விளங்குபவர். மருத்துவர் மெய்கண்டான் அவர்கள் புகழ்பெற்ற மருத்துவர் என்பது குறிப்பிடத் தகுந்தது.

துரைசாமியார் அவர்கள் தமிழ்மொழியில் நல்ல புலமை அமையப் பெற்றதுடன் ஆங்கிலத் திலும் நல்ல புலமையுடையவர். வடமொழியும் அறிந்தவர். உயர்நிலைப் பள்ளி, கல்லூரி,

பல்கலைக்கழகம் எனப் பல நிலைகளில் பணிபுரிந்து பல நூறு மிகச்சிறந்த மாணவர்களை உருவாக்கியவர். ஆசிரியர் பணியில் சிறந்து விளங்கியவர். கல்வெட்டு, ஓலைச்சுவடிகள், செப்பேடுகளை ஆராய்ந்து தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம், வரலாறு,சைவசித்தாந்தம் உள்ளிட்ட துறைகளில் மிகச்சிறந்த பங்களிப்பை வழங்கியவர்.

கரந்தையைவிட்டு வெளியேறிய உரைவேந்தர் அவர்கள் 1929 முதல் 1941 வரை வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரிந்தார். காவிரிப்பாக்கம்-காரை, திருவத்திபுரம் (செய்யாறு), போளூர், செங்கம் உள்ளிட்ட ஊர்களில் பணிபுரிந்துள்ளார். இந்தி எதிர்ப்பு உள்ளிட்ட கொள்கைகளில் ஈடுபாடுகொண்டு விளங்கியதால் அக்கால ஆட்சியாளர்களால் அடிக்கடி உரைவேந்தர் பணிமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளார் என்று அறியமுடிகிறது. இவரிடம் தமிழ் கற்றவர்களுள் புலவர் கா.கோவிந்தன் அவர்கள் (செய்யாறு) குறிப்பிடத் தக்கவர். இவர் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களில் வல்லவர். இராபர்ட்டு கால்டுவெல்லின் திராவிடமொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் உள்ளிட்ட ஆங்கில நூல்களைத் தமிழிற்குப் பெயர்த்து வழங்கியவர். மேலும் தமிழக அரசின் சட்டப்பேரவைத் தலைவராகவும் இவர் பணியாற்றியவர்.

உரைவேந்தர் பள்ளியில் பணியாற்றினாலும் தமிழ்ப்பொழில் இதழில் தொடர்ந்து கட்டுரை எழுதியுள்ளார். செந்தமிழ், செந்தமிழ்ச் செல்வி உள்ளிட்ட இதழ்களிலும் பின்னாளில் எழுதியவர். 1939 இல் உரைவேந்தர் போளூரில் பணிபுரிந்தபொழுது மாவட்டக் கல்வியதிகாரி ச.சச்சிதானந்தம் பிள்ளையின் வழியாக உரைவேந்தரின் பெருமையைக் கழக ஆட்சியாளர் வ.சுப்பையாப் பிள்ளை அறிந்து அவருடன் தொடர்புகொண்டார். அதன் பிறகு சீவக சிந்தாமணிச் சுருக்கம் உள்ளிட்ட நூல்கள் கழகம் வழியாக வெளிவரத் தொடங்கின.

உரைவேந்தர் அவர்கள் தமக்கு உரிய ஆராய்ச்சிப் பணிக்கு ஏற்ற பணி வாய்ப்பு அமையாதா என ஏங்கிய நிலையில் 1942 இல் திருப்பதி திருவேங்கடவன் கீழ்த்திசைக் கல்லூரியில் ஆராய்ச்சியாளர் பணி கிடைத்தது. அங்குப் பணிபுரிந்த வடமொழி, பாலிமொழி அறிஞர்களின் தொடர்பால் மகிழ்ந்தார். அம் மொழி இலக்கியங்கள், வரலாறு அறிமுகம் ஆயின. நாவலர் நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் மணிமேகலை நூலுக்கு உரைவரைந்தபொழுது இறுதிப் பகுதிகளுக்கு உரைவரைந்து முடிக்கும் முன் இயற்கை எய்தினார். இறுதி நான்கு காதைகளுக்கு உரைவேந்தர் அவர்கள் உரை வரைந்தார். அவ்வாறு உரை எழுதத் திருப்பதியில் பணிபுரிந்த வடமொழி, பாலிமொழி அறிஞர்கள் வழியாகப் புத்தமதக் கருத்துகள் அடங்கிய பகுதிக்கு விரிவாக உரை வரைந்தார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் கற்று வல்ல அறிஞர்களைப் பணியிலமர்த்திய 1942 ஆம் ஆண்டளவில் உரைவேந்தர் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறையில் பணியில் அமர்ந்தார். சைவ சமய இலக்கிய வரலாறு, ஞானாமிர்தம் முதலான அரிய நூல்கள் இவர் வழியாக வெளிவந்தன. எட்டாண்டுகள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பணியில் இருந்தார். அதுபொழுது பணிபுரிந்த தி.வை.சதாசிவப் பண்டாரத்தார், க.வெள்ளைவாரணனார் உள்ளிட்ட அறிஞர்களுடன் பழகி மகிழ்ந்தார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரிந்தபொழுது புறநானூறு உள்ளிட்ட நூல்களுக்கு உரைவரையும் பேறு பெற்றார். மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியின் உரிமையாளர் கருமுத்து. தியாகராச செட்டியார் அவர்களின் விருப்பத்திற்கு இணங்கி உரைவேந்தர் அவர்கள் மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில் 1951, சூலைத் திங்களில் பணியில் இணைந்தார். உரைவேந்தர் அவர்களின் தமிழறிவையும் சைவ சித்தாந்த ஈடுபாட்டையும் அறிந்த தியாகராசர் தம் துணைவியார் இராதா தியாகராசனார் அவர்களுக்கு இவரை ஆசிரியராக அமர்த்தித் தமிழ்

இலக்கண இலக்கியங்களில் ஈடுபாடு வரும்படி பயிற்றுவிக்கச் சொய்தார்.

உரைவேந்தர் அவர்கள் மதுரையில் பணிபுரிந்தபொழுது இவரிடம் பயின்ற மாணவர்கள் புகழ்பெற்ற பேராசிரியர்களாகவும், கவிஞர்களாகவும் பின்னாளில் விளங்கினர். உரைவேந்தர் அவர்கள் பேராசிரியர் பணிபுரிந்ததுடன் பல்வேறு இலக்கிய மேடைகளில் தம் கருத்துகளை நயம்பட எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல்பெற்றவர். பேசுவதுடன் அமையாமல் உரையாகவும் நூலாகவும் தம் அறிவை நிலைப்படுத்தி வைத்துள்ளார். உரைவேந்தர் அவர்களுக்குக் கல்வெட்டில் நல்ல பயற்சியும் புலமையும் இருந்ததால் தாம் வரைந்த உரைகளுக்குச் சான்றாகக் கல்வெட்டுச் சான்றுகளை எடுத்துக்காட்டி விளக்குவதில் வல்லமை பெற்றிருந்தார். மேலும் உ.வே.சாமிநாதர் பதிப்பித்த பிறகு உரைவேந்தரின் உரை வெளிப்பட்டதால் உ.வே.சா அவர்களுக்குக்கிடைக்காத சில படிகளையும் பார்வையிட்டுச் செப்பம் செய்துள்ளார். புறநானூற்றுக்கு உரைவரையும்பொழுது உ.வே.சா அவர்களுக்குக் கிடைக்காத படி ஒன்று பள்ளியூர்த் தமிழாசிரியர் கிருட்டிணசாமி சேனைநாட்டார் அவர்களால் படி எடுக்கப்பட்டு இருந்தது. அதனைக் கண்ணுற்றுத் தம் பதிப்பைச் செப்பம் செய்தார்.உ.வே.சாவின் பதிப்பில் உள்ள பின்னுள்ள 200 பாடல்களுக்குப் பல்வேறு திருத்தங்களை உரைவேந்தரின் இப்பதிப்பு வழங்கியுள்ளது.

உரைவேந்தர் நற்றிணை நூலுக்கு வழங்கிய உரையும் பல சிறப்புகளைக் கொண்டது. பின்னத்தூரார் முதன்முதல் நற்றிணைக்கு உரைவரைந்த பெருமைக்கு உரியவர். அதன் பிறகு வையாபுரிப்பிள்ளை வழங்கியது உள்ளிட்ட நான்கு படிகளைப் பின்னத்தூராரின் படிகளுடன் ஒப்புநோக்கி உரைவரைந்த பொழுது பின்னத்தூரார் நூலைவிட 1500 மேற்பட்ட பாட வேறுபாடுகள் உரைவேந்தரின் பதிப்பால் தெளிவுபெற்று நற்றிணை விளக்கம்பெற்றது. உரைவேந்தரின் தமிழ்ப்பணிகளை நினைத்துக் கலைத்தந்தை கருமுத்து. தியாகராசனாரும் பொள்ளாச்சி

அருட்செல்வர் நா.மகாலிங்கமும் இவர்தம் குடும்பத்தைப் பேணினர். பண்டித மணியார், வ.சுப.மாணிக்கம், பாவேந்தர் உள்ளிட்ட அறிஞர்கள் உரைவேந்தரை உயர்வாகப் போற்றியுள்ளனர்.

பாவேந்தர் உரைவேந்தரைப் பற்றி,

"பள்ளிமுதல் பல்கலைச் சாலைவரை பாங்கெண்ணிக்
கொள்முதல் செய்யும் கொடைமழை - வெள்ளத்தேன்
பாயாத ஊருண்டோ! உண்டா உரைவேந்தை
வாயார வாழ்த்தாத வாய்"

என்று பாராட்டி மகிழ்வார்.

உரைவேந்தரின் தமிழ்ப் பணிகளைப் பாராட்டும் முகமாக மதுரைத் திருவள்ளுவர் கழகத்தில் உரைவேந்தருக்கு மிகப்பெரும் பாராட்டுவிழா அன்னாரின் மணிவிழாவாண்டில் நிகழ்த்தப் பெற்றது (16.01.1964). குதிரை பூட்டப்பெற்ற சாரட்டு வண்டியில் பேராசிரியரை அமர்த்தி மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோவிலிலிருந்து நான்கு சித்திரை வழியாக இன்னிசை முழங்க அழைத்துவரப் பெற்றார். கலையன்னை இராதா தியாகராசனார் அவர்கள் தம் ஆசிரியரின் சிறப்புகளைப் பலபடப் புகழ்ந்து "உரைவேந்தர்" என்னும் பட்டம் பொறிக்கப் பெற்ற தங்கப்பதக்கம் ஒன்றைப் பரிசாக வழங்கினார். அங்குக் குழுமியிருந்த சான்றோர் உள்ளிட்ட மக்கள் உரைவேந்தர் வாழ்க! என முழக்கமிட்டு மகிழ்ந்தனர்.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராக மூதறிஞர் செம்மல் உரைவேந்தர் வ.சுப.மாணிக்கனார் பணிபுரிந்தபொழுது "தமிழ்ப் பேரவைச் செம்மல்" என்னும் பட்டம் ஆளுநர் பிரபுதாசு பட்டுவாரி அவர்கள் வழியாக வழங்கிச் சிறப்பித்தார்கள் (1980). 1981 ஆம் ஆண்டு மதுரையில் ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றபொழுது உரைவேந்தருக்கு இந்தியப் பிரதமர் திருவாட்டி

இந்திராகாந்தி அவர்கள் வழியாகத் தமிழக முதலமைச்சர் ம.கோ.இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பத்தாயிரம் உருவா பணமுடிப்பும் பொற்கிழியும் வழங்கிச் சிறப்பித்தார். தமிழ்ப்பணி தவிர வேறொரு உலகியல் வாழ்வும் அறியாத நம் உரைவேந்தர் அவர்கள் தமது 79 ஆம் அகவையில் மதுரையில் தமது இல்லத்தில் இயற்கை எய்தினார்.

உரைவேந்தரின் திருவருட்பா, ஐங்குறுநூறு, நற்றிணை, பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு உள்ளிட்ட நூல்களின் பேருரைகள் யாவும் அவரின் தமிழ்ப் புகழை என்றும் பேசுவனவாகும். தமிழரின் அறிவு வரலாற்றை நிலைப்படுத்திய புலவர் பெருமானின் முழுமையான வரலாறு அமையப் பெறாதது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு குறையேயாகும்.

உரைவேந்தர் அவர்களின் தமிழ்க்கொடை:

01.ஊர்ப்பெயர்-வரலாற்றாராய்ச்சி(அச்சாகவில்லை)
02.ஐங்குறுநூறு உரை
03.ஔவைத் தமிழ்
04.சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சி
05.சிலப்பதிகாரச் சுருக்கம்
06.சிவஞானபோதச் செம்பொருள்
07.சிவஞான போத மூலமும் சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய சிற்றுரையும் 08.சீவக சிந்தாமணி ஆராய்ச்சி
09.சீவக சிந்தாமணிச் சுருக்கம்
10.சூளாமணி
11.சைவ இலக்கிய வரலாறு
12.ஞானாமிர்த மூலமும் பழைய உரையும்
13.தமிழ்த்தாமரை
14.தமிழ் நாவலர் சரிதை மூலமும் உரையும்
15.திருமாற்பேற்றுத் திருப்பதிக உரை

16.திருவருட்பா மூலமும் உரையும் (ஒன்பது தொகுதிகள்)
17.திருவோத்தூர் தேவாரத் திருப்பதிகவுரை
18.தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர்
19.நந்தாவிளக்கு
20.நற்றிணை உரை
21.பதிற்றுப்பத்து உரை
22.பண்டை நாளைச் சேரமன்னர் வரலாறு
23.பரணர்
24.புதுநெறித் தமிழ் இலக்கணம்(2 பகுதிகள்)
25.புறநானூறு மூலமும் உரையும்(2 பகுதிகள்)
26.பெருந்தகைப் பெண்டிர்
27.மணிமேகலை ஆராய்ச்சி
28.மணிமேகலைச் சுருக்கம்
29.மதுரைக்குமரனார்
30.மத்த விலாசம்(மொழிபெயர்ப்பு)
31.மருள்நீக்கியார் நாடகம்(அச்சாகவில்லை)
32.யசோதர காவியம் மூலமும் உரையும்
33.வரலாற்றுக் கட்டுரைகள்(வரலாற்றுக் காட்சிகள்)
34.Introduction to the Study of Thiruvalluvar

ஔவை.சு.துரைசாமிப் பிள்ளை
அவர்களது நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட நூல்கள்

01.	இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள்
02.	உரைவேந்தருக்கு ஒரு நூற்றாண்டு
03.	ஐங்குறு நூறு உரை

ஔவை. சு. துரைசாமிப் பிள்ளை எழுதிய

மணிமேகலைச் சுருக்கம்

https://www.projectmadurai.org/pm_etexts/utf8/pmuni0818_01.html

பதிப்புரை

'மணிமேகலை ' என்பது தமிழில் உள்ள பழைய பெருங்காப்பியங்கள் ஐந்தனுள் ஒன்று. கண்ணகி கோவலன் வரலாறு கூறும் மற்றொரு பெருங்காப்பியமாகிய சிலப்பதிகாரம் என்னும் அரிய நூலோடு தொடர்புடையது. கோவலனுக்கு மாதவியிடமாகப் பிறந்த மணிமேகலையின் வரலாற்றினை விரித்து விளக்குவது. அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என நூல்களில் நுவலுதற்குரிய பெரும் பொருள்கள் நான்கனுள், அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றும் சிலப்பதிகாரத்திலும், வீடு என்பது மணிமேகலையிலும் கூறப்பட்டுள்ளன என்பதனாலும் இவ்விரண்டு பெருநூல்களின் தொடர்பு விளக்கமாகின்றது.

சிலப்பதிகாரம் இயற்றிய ஆசிரியர் இளங்கோவடிகளால் 'தண்டமிழ் ஆசான் சாத்தன்' எனச் சிறப்பிக்கப் பட்ட சீத்தலைச் சாத்தனார் என்னுங் கடைச்சங்க காலத்துப் புலவர் பெருமானால் இந்நூல் தமிழ்

நலம் விளங்க இயற்றப்பட்டுள்ளது. இன்னோசை கனிந்த எளிய இனிய நடையமைந்து இது திகழ்கின்றது. மணிமேகலை பௌத்த சமயத்தைச் சார்ந்து வாழ்ந்தவளாதலால், அச்சமய உண்மைகளை அங்கங்கும் இது பெருக விரித்துச் செல்கின்றது.

மேலும், தமிழ்நாட்டின் இயற்கையழகுகள், கடல் மலை காடு நாடு நகர் ஆறு தீவு கோட்டம் சாலை மன்றம் முதலியவற்றின் விளக்கங்கள், சிறந்த அறவுரைகள், சமய வாத விரிவுகள் முதலிய அறிதற்குரிய பொருள்கள் இந் நூலில் அழகுபெற எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. இந் நூலாலன்றி வேறு வகையினால் அறிந்துகொள்ளுதற்-கியலாத சில வகுப்பினரைப்பற்றியும் அவர்களுடைய பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றியும், சிலதெய்வப் பெயர்களைப்பற்றியும் அத்தெய்வங்களை வழிபடும் முறைமைகளைப் பற்றியும் இதனுள் குறிப்புக்கள் வருகின்றன. வள்ளுவர் திருக்குறளை, வகையறிந்து பயன் கொள்ளும் நன்னலத்தையும் மக்கள் நூலின் வாயிலாகப் பெற்று இன்புறலாம். இவ்வாற்றால் ''மணிமேகலை நூல் நுட்பங் கொள்வதெங்ஙன்?" எனப் பிற்காலத்துச் சான்றோரும் இதன் அருமையை அறிந்து வியந்து கூறியிருக்கின்றனர்.

மணிமேகலை, முப்பது காதைகளும் பதிகம் என்னும் ஓர் உறுப்புங்கொண்டு, 'சவியுறத் தெளிந்து தண்ணென் றொழுக்கமும் பயின்ற' அகவற்பாவில், சற்றேறக்குறைய ஐயாயிரம் வரிகளால் அமைந்துள்ளது. கதைப்போக்கும் நலங்களும் கெடாதவகையில் 'சுருக்கப் பதிப்பு' ஒன்றிருப்பின், மக்கள் இந்நூல் நலங்களையும் நூனுட்பங்களையும் எளிதில் விரைய அறிந்து இன்புறக் கூடும் என்னுங் கருத்தால், 'மணிமேகலைச் சுருக்கம்' என இப் பதிப்பினை இப்போது கழகம் வெளியிடுகின்றது. இதற்குமுன், 'சீவகசிந்தா மணிச் சுருக்கம்', 'சிலப்பதிகாரச் சுருக்கம்' என ஏனைப் பெருங்காப்பியச் சுருக்கங்களும் கழகம் வெளியிட்டுள்ளமை தமிழ் மக்கள் அறிவர். அவற்றைப்போலவே இம் மணிமேகலைச் சுருக்கப் பதிப்பிலும், செய்யுட் பகுதிகளின் இடையிடையே கதைத் தொடர்புகளைச் சுருங்க

உரைநடைப் படுத்திச் சேர்த்தும், அடியில் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் உரைக்குறிப்புக்கள் கொடுத்தும் இந்நூல் இயற்றப் பட்டிருக்கின்றது.

கழகத்தார் விரும்பியபடி, ஏனைப் பெருங்காப்பியச் சுருக்கங்களை அமைத்துதவிய வித்துவான் திரு. ஔவை சு.
துரைசாமிப்பிள்ளையவர்களே இதனையும் அழகுற அமைத்துதவினர். இவர்கள்பாற் கழகம் தன் அன்பார்ந்த நன்றியறிதலைப் புலப்படுத்திக் கொள்கின்றது.

தமிழ்மக்களும் கல்லூரித் தலைவர்களும் இந்நூல் வரிசைகட்குத் தக்க ஆதரவுகள் தந்து ஊக்கமுண்டாக்குவார்களென்று நம்புகின்றோம்.

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

(😊) @@@@@@@@@@@ (😊)

மணிமேகலைச் சுருக்கம்
ஆராய்ச்சி முன்னுரை

முருகன் துணை

மணிமேகலை யென்பது ஐம்பெருங் காப்பியங்களுள் ஒன்று என்பது தமிழுலகு நன்கறிந்த செய்தியாகும். பண்டை நாளில் விளங்கியிருந்த நூலாசிரியர், உரையாசிரியர் பலரும் பெரிதும் ஈடுபட்ட தமிழருமை வாய்ந்தது, இந்த அரிய 'காப்பிய நூல்'கற்பனைக் களஞ்சியமாக விளங்கிய துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச அடிகள் தாம் அருளிய திரு வெங்கைக் கோவையில், "கொந்தார் குழல் மணிமேகலை நூல் நுட்பம் கொள்வதெங்ஙன்" என்றும், அம்பிகாபதி என்பவரால், அம்பிகாபதிக் கோவைக்கண், "மாதவி பெற்ற மணிமேகலை நம்மை வாழ்விப்பதே" என்றும் தொனி நயம்படப் போற்றி யுரைத்த அருமையுடையது; அழகிய செம்பாகமான நடையழகு வாய்ந்தது; ஏனைச் சீவக சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம் என்ற இரண்டினும் எளிய நடை பொருந்தியது; ஆங்காங்குச் சிதறித் தோன்றும் வளையாபதி, குண்டலகேசி என்ற காப்பியச் செய்யுட்களை நோக்க அவற்றினும்

நடையழகு சிறந்திருப்பது; காவிரிப்பூம்பட்டினம், வஞ்சி, காஞ்சி முதலிய பெரு நகரங்களின் பண்டைச் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுவது; இயற்கையழகை இனிது காட்டி மகிழ்வுறுத்துவது; புத்த தருமங்களையும், பண்டை நாளில் தமிழகத்தில் நிலவிய பல சமயக் கருத்துக்களையும் விளங்க அறிவிப்பது. "நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரத்"தின் தொடர்ச்சியாக, கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த மகளான மணிமேகலையின் துறவு நெறியைச் செஞ்சொற் சுவை ததும்பச் சொல்லும் சீர்மை யுடையதுமாகும்.

ஔவை. சு. துரைசாமிப் பிள்ளை எழுதிய

ஞானசம்பந்தர் வழங்கிய ஞானவுரை

https://archive.org/details/dli.jZY9lup2kZl6TuXGlZQdjZt8.TVA_BOK_0000447/mode/2up

உரை வேந்தருக்கு ஒரு நூற்றாண்டு

1903 – 2003

chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.tamilvu.org/library/nationalized/pdf/44-avvai_durasami_pillai/uraiventharankuorununurittrandu.pdf

முன்னோடி: உரைவேந்தர் ஔவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை

பா.சு. ரமணன்

https://www.tamilonline.com/thendral/article.aspx?aid=6604

உரை வேந்தர்

ஔவை சு.துரைசாமி பிள்ளை

எழுதிய நூல்கள்

https://ta.wikisource.org/wiki/%E0%AE%89%E0%AE%B0%E0%AF%88%E0%AE%B5%E0%AF%87%E0%AE%A8%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%B0%E0%AF%8D_%E0%AE%92%E0%AE%B3%E0%AE%B5%E0%AF%88_%E0%AE%9A%E0%AF%81._%E0%AE%A4%E0%AF%81%E0%AE%B0%E0%AF%88%E0%AE%9A%E0%AE%BE%E0%AE%AE%E0%AE%BF%E0%AE%AA%E0%AE%BF%E0%AE%B3%E0%AF%8D%E0%AE%B3%E0%AF%88/%E0%AE%A8%E0%AF%82%E0%AE%B2%E0%AF%8D%E0%AE%95%E0%AE%B3%E0%AF%8D

ஊர்ப்பெயர் - வரலாற்றாராய்ச்சி (அச்சாகவில்லை)

ஐங்குறுநூறு உரை

ஔவைத் தமிழ்

சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சி

சிலப்பதிகாரச் சுருக்கம்

சிவஞானபோதச் செம்பொருள்

சிவஞானபோத மூலமும் சிஞனா சுவாமிகள் அருளிய சிற்றுரையும்

சீவக சிந்தாமணி ஆராய்ச்சி

சீவகசிந்தாமணிச் சுருக்கம்

சூளாமணி

சைவ இலக்கிய வரலாறு

ஞானாமிர்த மூலமும் பழைய உரையும்

தமிழ்த் தாமரை

தமிழ்நாவலர் சரிதை மூலமும் உரையும்

திருமாற்பேற்றுத் திருப்பதிக உரை

திருவருட்பா மூலமும் உரையும் (9 தொகுதிகள்)

திருவோத்தூர் தேவாரத் திருப்பதிகவுரை

தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர்

நந்தா விளக்கு

நற்றிணை உரை

பதிற்றுப்பத்து உரை

பண்டைநாளைச் சேரமன்னர் வரலாறு

பரணர்

புதுநெறித் தமிழ் இலக்கணம் (2 பகுதிகள்)

புறநானூறு மூலமும் உரையும் (2 பகுதிகள்)

பெருந்தகைப் பெண்டிர்

மணிமேகலை ஆராய்ச்சி

மணிமேகலைச் சுருக்கம்

மதுரைக் குமரனார்

மத்த விலாசம் (மொழிபெயர்ப்பு)

மருள் நீக்கியார் நாடகம் (அச்சாகவில்லை)

யசோதர காவியம் மூலமும் உரையும்

வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் (வரலாற்றுக் காட்சிகள்)

Introduction to the Study of Thiruvalluvar

அச்சில் வெளிவந்த கட்டுரைகள்

ஆர்க்காடு

ஊழ்வினை

சிவபுராணம்

ஞானசம்பந்தர் வழங்கிய ஞானவுரை

தூத்துக்குடி சைவசித்தாந்த சபைத் தலைமைப் பேருரை

(😊) @@@@@@@ (😊)

ஔவை சு. துரைசாமிபிள்ளை பற்றிய சின்னஞ்சிறு வெளியீடுகள்

அறிவொளி, தி.நா.,	ஔவை துரைசாமிபிள்ளை வாழ்க்கைக் குறிப்பு
இராகவன், கோமான் ம.வி.	ஆசிரியப் பெருந்தகை ஔவை துரைசாமி
கிரி, பி.வி., (தொ.ஆ.)	உரைவேந்தருக்கு ஒரு நூற்றாண்டு
சிவமணி, கு.	20ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்த் திறனாய்வாளர் ஔவை சு. துரைசாமி (கருத்தரங்கக் கட்டுரை)

உரைவேந்தர் ஔவை சு. துரைசாமிபிள்ளை (1902-1981): பேராசிரியப் பெருந்தகை. சங்கத் தொகைநூல் பலவற்றிற்கு உரைநயம் கண்ட உரவோர்: சைவசித்தாந்த வித்தகர்; சொற்பொருள் நயம் உரைத்த சான்றோர்; பேச்சாலும் எழுத்தாலும் பிறர்உள்ளம் கவர்ந்தவர்; தமிழர் வரலாற்றைத் தகவுடன் உரைத்தவர்; ஊர்களின் உண்மைப் பெயர்களைக் கண்டறிந்தவர்; ஏடு படிப்பதிலும் கல்வெட்டு ஆராய்வதிலும் வல்லவர்; தம் சொந்த முயற்சியாலும் கடும் உழைப்பாலும் உலகம் போற்ற வாழ்ந்தவர்; மாணவர்களின் உள்ளம் கொள்ளை கொண்டவர்; தாம் வாழ்ந்த காலத்திலேயே பேரும் புகழும் பெற்றவர். ஔவை சு.துரைசாமி பிள்ளை, பல்வேறு பட்டங்கள் பெற்றவரேயாயினும் 'உரைவேந்தர்' என்பதே இறுதிவரை நிலைத்துள்ளது. இத்தகு பட்டத்தை வழங்கியது, மதுரைத் திருவள்ளுவர் கழகம்.

இந்நூலாசிரியர் **ச. சாம்பசிவனார்**, உரைவேந்தரோடு நெருக்கமாகத் தொடர்பு கொண்டவர்; மதுரைத் திருவள்ளுவர் கழகச் செயலராக

இருந்தபெருமை சாம்பசிவனார்க்கு உண்டு. இவர் எழுதிய நூல்கள்-75, கட்டுரைகள், கவிதைகள் பல, “செந்தமிழ்ச் செல்வர், தமிழாகரர், அருந்தமிழ் மாமணி, திருக்குறள் செம்மல்” எனப் பல்வேறு பட்டங்களும், தமிழக அரசின் ‘நல்லாசிரியர்’ விருதும் பெற்றவர்; சிங்கப்பூர், மலேசியா, மொரீசியசு, இலங்கை முதலான நாடுகட்குச் சென்று உலகளாவிய மாநாடுகளில் தலைமை தாங்கியும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வழங்கியுமுள்ளவர். வட அமெரிக்கத் தமிழ்ச்சங்கப் பேரவையின் மிக உயர்ந்த ‘மாட்சிமைப் பரிசு’ம் பெற்றவர்; ‘தமிழ் மாருதம்’ என்ற உலகளாவிய இலக்கியத் திங்கள் இதழின் ஆசிரியர். மதுரை நகரில் சிறந்ததொரு நூலகத்தையும் உருவாக்கியவர்.

HTTPS://WWW.KEETRU.COM/INDEX.PHP/2018-01-12-05-57-50/2014-03-08-04-39-26/2014-03-14-11-17-85/28837-2015-07-22-02-19-13

உலகம் போற்றும் உரைவேந்தர்!

பி.தயாளன்

"நம் நாட்டில் கற்றோர் எனப்படுபவர் வாழ்ந்தார் என்றாலும், அவருடைய எண்ணங்களும் செயலும், பிறநாட்டவர் நல்கினவாகவே இருந்தமையால், வேற்று நாட்டவராகவே விளங்கினர். குழவிப் பருவத்தே, தாய், தான் தந்த பாலோடு உடன் ஊட்டிய தமிழ் மொழியை இகழ்ந்தனர்; தமிழ் நினைவைக் கைவிட்டனர்; தமிழ் வாழ்வைத் துறந்தனர்; தமிழ் நடையைத் தாழ்த்தினர்; தமிழுடையை

மாற்றினர்; தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் கைவிட்டுத் தமிழ் மக்கட்குரிய சான்றாண்மையைக் கைதூவி, காலஞ்சென்ற தேசியகவி பாரதியார் கூறுவது போல 'நாமமது தமிழரெனக் கொண்டு' உயிர் வாழ்ந்தனர். 'தாய் நாட்டிலிருந்து கொண்டே வேறொரு பேய் நாட்டு மக்களாக நம்மை மாற்றிவிட்டதே இந்த 'அந்நிய மொழிக் கல்வி' என அண்ணல் காந்தியடிகள் முதலிய சான்றோர் கழறிய சொற்கள் இன்னும் ஒலி மாறவில்லை!" என 1954 ஆம் ஆண்டில் முழங்கினார். 'உரைவேந்தர்' எனப் போற்றப்படுபவரான ஔவை சு. துரைசாமி.

இலக்கிய ஆராய்ச்சித் துறையில் வித்தகராக விளங்கியவர்; ஏடு பார்த்து எழுதுதல், கல்வெட்டுக்களைப் படியெடுத்தல், செப்பேடுகளைத் தேடிக் காண்டல், இன்னோரன்ன செயல்களால் பல்கலைக் கழகங்களில் ஆராய்ச்சிப் பேராசிரியராகத் திகழ்ந்தவர்; செந்தமிழில் சீரிய புலமை பெற்று விளங்கியவர்; தமிழ் உணர்வுள்ள நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களை உருவாக்கியவர்; 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு', 'பண்டைக் காலத் தமிழ் மன்னர் வரலாறு' முதலிய அரிய நூல்களை ஆக்கியவர்; பல்வேறு நூல்கட்கு 'உரைநயம்' கண்ட உரவோர்; ஊர்களின் உண்மைப் பெயர்களைத் தக்க சான்றுகளுடன் நிறுவியவர்; நா நலம் மிக்கவர்; ஆங்கிலத்திலும் புலமை பெற்றவர்; வடமொழியும் அறிந்தவர். தாம் வாழ்ந்த காலத்திலேயே 'சித்தாந்த

கலாநிதி', 'உரை வேந்தர்', 'தமிழ்ச் செம்மல்' எனும் தகைசால் பட்டங்களைப் பெற்றவர்; அவர் தான் அருந்தமிழ் வித்தகர் ஔவை சு. துரைசாமி.

விழுப்புரம் மாவட்டம் திண்டிவனத்திற்கு அருகில் உள்ள 'ஔவையார் குப்பம்' என்னும் சிற்றூரில், சுந்தரம்பிள்ளை சந்திரமதி இணையருக்கு மகனாக 05.09.1902 ஆம் நாள் பிறந்தார் துரைசாமி.

உள்ளூரில் தொடக்கக் கல்விப் பயின்றார். பின்னர் திண்டிவனத்திலிருந்த அமெரிக்க ஆர்க்காடு நற்பணி உயர்நிலைப் பள்ளியில், பள்ளியிறுதி வகுப்புவரை பயின்று சிறப்பாகத் தேறினார். பின்பு, வேலூர் ஊரிசு கல்லூரியில் இடைநிலை வகுப்பில் சேர்ந்து பயின்றார். ஆனால் குடும்ப வறுமையினால் கல்வியைத் தொடர வாய்ப்பில்லாமல் போயிற்று. குடும்பத்திற்கு உதவ 'உடல்நலக் கண்காணிப்பாளர்' பணியில் சேர்ந்தார். அப்பணியில் தொடர மனம் விரும்பாமல் ஆறே மாதத்தில் விலகினார். 'தமிழை முறையாகப் பயில வேண்டும்; என்பதை இலட்சியமாகக் கொண்டார்.

கரந்தைத் தமிழ் சங்கப் பள்ளியில், தமிழ்வேள் உமாமகேசுவரனாரால் ஆசிரியராகப் பணியமர்த்தப்பட்டார். ஆசிரியப் பணிபுரிந்து கொண்டே, தமிழ்ப்பாடம் பயின்று, 1930 ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழக 'வித்துவான்' தேர்வு எழுதி வெற்றி பெற்றார்.

தமது வாழ்க்கைத் துணைவியாக உலோகாம்பாள் என்பவரை ஏற்றார்.

"மாணவர் உள்ளத்தில் தனி மதிப்பும் மரியாதையும் தாமாகவே தோன்றச் செய்யும் சான்றோராக இருத்தல் வேண்டும். தன்னம்பிக்கை வேண்டும். பெருமிதமான தோற்றப் பொலிவு வேண்டும். நகை தவழும் மலர்ந்த முகம், எடுப்பான இனிய குரல், சொல் வன்மை வேண்டும்." என நல் ஆசிரியர்களின் இயல்புகளைக் கூறுவர் நற்றமிழ்ச்

சான்றோர். அந்த அடிப்படையில் ஆசிரியராக விளங்கியவர் ஔவை சு. துரைசாமி.

கரந்தையை விட்டு வெளியேறிய பின்னர், வட ஆர்க்காடு மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்.

‘தமிழ்ப்பொழில்’, ‘செந்தமிழ்ச்செல்வி’, ‘செந்தமிழ்’ முதலிய இதழ்களில் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதினார்.

திருப்பதி திருவேங்கடவன் கீழ்த்திசைக் கல்லூரியில், 1942ஆம் ஆண்டு ஆராய்ச்சியாளராகப் பணியில் சேர்ந்தார். பின்னர், 1943 ஆம் ஆண்டு முதல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சித் துறையில், விரிவுரையாளரானார். அங்கு எட்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பணிபுரிந்தார்.

மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில் 1951 ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்கள் முதல் பேராசிரியராக விளங்கினார்.

மணிமேகலைக் காப்பியத்திற்குப் புத்துரை எழுதும் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்து போது, நாவலர் திடீரென்று இயற்கை எய்திவிட்டார். அதன் பின்னர்க் ‘கரந்தைக் கவியரசு’ வேங்கடாசலம் பிள்ளையின் விருப்பத்திற்கிணங்க, ‘மணிமேகலை’க் காப்பியத்தின் இறுதி நான்கு காதைகளுக்கும் விளக்கவுரை எழுதிக் கொடுத்தார் ஔவை சு. துரைசாமி.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரியும் பொழுது, ‘சைவ சமய இலக்கிய வரலாறு’ ‘ஞானாமிர்தம்’ முதலிய அரிய நூல்களை எழுதினார். அந்நூல்கள் பல்கலைக் கழகத்தின் வெளியீடுகளாக வெளியிடப்பட்டன.

"வருங்காலத் திருநாட்டை ஒளிரச் செய்யும் மாணவ நன்மணிகளை உருவாக்கும் பொறுப்பும் கடமையும் ஆசிரியர் பால் உள்ளது" என்பதை உணர்ந்து ஆசிரியப் பணியை மேற்கொண்டவர் ஔவை சு. துரைசாமி.

தம்மிடம் கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் தம்மைப் போலவே கல்வியறிவில் சிறந்து விளங்க வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கம் கொண்டவராகவும், தாம் அரிதில் கற்றுத் தேர்ந்த தமிழ்ச் செல்வத்தை மாணவர்கட்கு வாரி வழங்கும் கல்விக் கொடையாளராகவும் திகழ்ந்தார்.

கருமுத்து தியாகராசனாரின் துணைவியார் 'கலையன்னை' இராதா தியாகராசனாருக்கு தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசானாக விளங்கினார் ஔவை சு.துரைசாமி.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் உரை வேந்தரின் பண்பினைப் போற்றி, இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களின் ஆய்வுக்குப் பேராசிரியராகப் பணியமர்த்திச் சிறப்பித்தது.

தமிழகத்தில் 1938 ஆம் ஆண்டு, கட்டாய இந்தியை அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் கொண்டு வர முயன்றபோது, அதனை எதிர்த்துத் தமிழ்வேள் உமாமகேசுவரனார், நாவலர் ச. சோமசுந்தரபாரதியார், முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதன் முதலியோர் தமிழகமெங்கும் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டனர். அவர்கள் வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் வந்த போது, ஔவை சு.துரைசாமி, வரவேற்று, நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பெற்றார். அதனால், பழிவாங்கும் நோக்கத்தோடு பற்பல ஊர்களுக்கு, அரசினரால் மாற்றம் செய்யப்பட்டார். பழிவாங்கல்களுக்கு அஞ்சாமல் மொழி காக்கும் பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

'புறநானூறு', 'ஐங்குறுநூறு', 'பதிற்றுப்பத்து', 'நற்றிணை', 'சிலப்பதிகாரம்', மணிமேகலை', சீவக சிந்தாமணி', 'திருவருட்பா',

‘சூடாமணி’, ஆகிய நூல்களுக்கு உரை எழுதியதுடன், ‘ஞானசம்பந்தர் வழங்கிய ‘ஞானவுரை’, ‘திருமாற் போற்றும் திருப்பதிகவுரை’, ‘திருவோத்தூர் தேவாரத் திருப்பதிகவுரை’, ‘சிவஞான முனிவர் அருளிச் செய்த சிற்றுரை’, ‘யசோதர காவியம் மூலமும் உரையும்’, முதலிய முப்பத்து நான்கு உரை நூல்கள் படைத்துள்ளார். மேலும், ‘பண்டை நாளைச் சேர மன்னர் வரலாறு’, ‘தமிழ் நாவலர் சரிதை’, ‘மதுரைக் குமரனார்’ ‘வரலாற்றுக் காட்சிகள்’, ‘தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர்’, ‘புது நெறித்தமிழ் இலக்கணம்’ (2 தொகுதிகள்), ‘பெருந்தகைப் பெண்டிர்’, ஊழ்வினை’, ‘ஔவைத் தமிழ்’, ‘தமிழ்த் தாமரை’, ‘ஆர்க்காடு’ முதலிய நூல்களையும் தமிழுக்கு அளித்துள்ளார்.

‘சைவ இலக்கிய வரலாறு’ என்ற அரிய நூலையும் படைத்துள்ளார். அந்நூலில், தமிழர்கள் போற்றி வளர்த்த பேரறிவு நிறைந்த இலக்கியம் பற்றியும் புலவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, அவர்கள் வாழ்ந்த காலம், அரசியல் நிலை, சமயநிலை, சமுதாயவாழ்வு, வாணிபம், தொழில் ஆகியன குறித்து ஆராய்ந்து எழுதியுள்ளார். இந்நூலில், ‘திருஞானசம்பந்தர்’ முதல் ‘வேம்பையர்கோன் நாராயணன்’ ஈறாகவுள்ள ஆசிரியர் வரலாறுகளை எழுதியுள்ளார்.

ஔவை சு. துரைசாமி தமது புலமை நலம் அனைத்தும் தமிழ் நாட்டிற்குப் பயன்படும் முறையில் இந்த இலக்கிய வரலாற்றினை இனிமையும் தெளிவும் பொருந்திய செந்தமிழ் நடையில் எழுதியுள்ளார் என்பது சிறப்புடையது.

உரைவேந்தர், தமிழுக்கு சிறப்பாகத் தொண்டு ஆற்றியதற்காக, 1964 ஆம் ஆண்டு, செந்தமிழ்த் திறனும், பன்நூற் பயிற்சியும், ஆராய்ச்சியாற்றலும், உரைகாணும் வன்மையும், நூலியற்றும் நுண்ணறிவும், நிரந்தினிது சொல்லும் நெஞ்சுறுதியும், உலகியல் உணர்வும், ஆங்கில மொழியறிவும் ஆகிய இவை ஒருங்கே

அமையப்பெற்ற பேராசிரியர், "புலத்துறை முற்றிய புலவர்"! என்று 'மதுரைத் திருவள்ளுவர் கழகம்' பாராட்டுப் பத்திரம் வாசித்தளித்துச் சிறப்பித்தது.

மதுரையில் 16.01.1964 ஆம் நாள், ஔவை சு. துரைசாமியாருக்கு மணிவிழா நடைபெற்றது. அன்று மாலை உரைவேந்தர் குதிரை பூட்டப்பட்ட 'சாரட்டு' வண்டியில் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் திருக்கோவிலிலிருந்து நான்கு சித்திரை வீதி வழியாக, நாதசுர இன்னிசையுடன் ஊர்வலமாகக் கழக மன்றத்திற்கு அழைத்து வரப்பெற்றார். 'தமிழ்வேள்' பி.டி. இராசனார் உரைவேந்தருக்குப் பொன்னாடை போர்த்திச் சிறப்பித்தார். 'கலையன்னை' இராதா தியாகாராசனார், தம் ஆசிரியப் பெருந்தகையின் உயர் பண்புகளைப் பலவாறு பாராட்டி, 'உரைவேந்தர்' எனும் பட்டம் பொறிக்கப்பட்ட தங்கப் பதக்கம் அளித்தார்.

மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில், மூதறிஞர் வ.சுப.மாணிக்கனார் துணை வேந்தராக பதவி வகித்த போது, 29.03.1980 அன்று நடைபெற்ற விழாவில், அன்றைய ஆளுநர் மேதகு. பிரபுதாசு பி. பட்வாரி உரைவேந்தருக்குத் 'தமிழ்ப் பேரவைச் செம்மல்' எனும் பட்டம் வழங்கி, பொன்னாடை போர்த்திப் பொற்கிழி அளித்துச் சிறப்பித்தார்.

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் சார்பில், 'தமிழ்த்தொண்டு செய்த பெரியார்' எனும் பட்டமும், கேடயமும் வழங்கிப் பாராட்டினர்.

மதுரையில் 1981 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற, ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டில், உரை வேந்தருக்கு அன்றைய தமிழக முதல்வர் எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன் பத்தாயிரம் ரூபாய் பொற்கிழி வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

உரைவேந்தரின் மூத்த மகனார் ஒளவை து. நடராசன், தம் தந்தையைப் போன்று மிகச் சிறந்த சொல்லேருழவர்; தமது விடா முயற்சியால் பல்வேறு உயர் பதவிகளை வகித்தவர். தஞ்சைத் தமிழ் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராகவும் இருந்தவர். இன்றைக்கும் தமிழுக்குத் தொண்டு செய்து பேரும் புகழும் பெற்றுத் திகழ்பவர்.

அன்னைத் தமிழுக்காக தமக்கு நினைவு தோன்றிய நாள் முதல், வாழ்நாளின் இறுதிவரையிலும் பாடுபட்ட தமிழ்ச் சான்றோரான, 'உரைவேந்தர்' தமது எழுபத்தொன்பதாவது வயதில் 03.04.1981 ஆம் நாள் இயற்கை எய்தினார். உரைவேந்தரின் தமிழ்த் தொண்டு, உலகம் உள்ளவரை நிலைத்திருக்கும்.

உரைவேந்தர், சித்தாந்த கலாநிதி, ஒளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை வாழ்க்கை வரலாறு

https://www.tamilvu.org/library/l5F31/html/l5F31dur.htm

தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் ஒளவையார் குப்பம் என்ற கிராமம்; அதில் சுந்தரம் பிள்ளை என்ற திருமகனாரும் சந்திரமதி அம்மையார் என்ற திருமகளாரும் மனமொன்றிய தம்பதிகளாக வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

சுந்தரம்பிள்ளை ஊர்க்கணக்கராகப் பணியாற்றி வந்தார் என்றாலும், கன்னித் தமிழ்மீது கட்டுக்கடங்கா அன்புகொண்டவராக விளங்கினார். அன்பு மட்டுமல்லாமல், அம்மொழியில் மிக்க ஆற்றல் பெற்றவராகவும் திகழ்ந்தார். இப்பெருந்தகை மயிலம் முருகன்மீது பல செய்யுள் நூல்கள் இயற்றி உள்ளார்.

இந்த அன்புத் தம்பதிகளுக்கு ஐந்தாம் குழந்தையாக 1902 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 5 ஆம் நாள் ஆண்மகவு ஒன்று பிறந்தது. அதற்கு துரைசாமி என்று பெற்றோர்கள் பெயரிட்டார்கள்.

அக்குழந்தை பிற்காலத்தில் தமிழகத்தில் உரைஉலகில் ஒரு பொற் காலத்தை உருவாக்கப் பிறந்ததாலோ என்னவோ, இறைவன் ஔவை என்னும் சொல்லை முதலாக உடைய ஊரில் அந்தச் செந்தமிழ்ச் செல்வத்தைப் பிறக்க வைத்தார்.

துரைசாமிப்பிள்ளை, தொடக்கக் கல்வியை உள்ளூரில் கற்றார். பின் திண்டிவனம் அமெரிக்கன் ஆர்க்காடு நற்பணி உயர்நிலைப்பள்ளியில் பள்ளி இறுதி வகுப்புவரை கற்றார்.

அந்த இளமைக் காலத்திலேயே துரைசாமிப்பிள்ளைக்கு இருந்த தமிழ்ப்பற்றால் ஓலைச் சுவடிகளை ஆய்கின்ற பயிற்சியினை மேற்கொண்டார். வேலூர் ஊரிசு கல்லூரியில் கல்லூரிக் கல்வியினை மேற் கொண்டார்.

வருவாய் தேடவேண்டிய நிலை வந்ததால், முதலில் துரைசாமிப் பிள்ளை உடல்நலத் தூய்மைக் கண்காணிப்பாளராகவே பொறுப்பேற்றார். என்றாலும், தமிழ்மொழிமேல் அவர் கொண்ட பெரும்பற்றால் இப்பொறுப்பினைச் சிறிது காலத்திலேயே விட்டுவிட்டார்.

தமிழை முறையாகக் கற்க முடிவு செய்தார். நாவலர் ந. மு. வேங்கட சாமியார் அவர்களிடமும், பாவரசு வேங்கடாசலம் அவர்களிடமும், சங்க இலக்கியங்களையும் தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கணங்களையும் பழுதறக் கற்றார்.

சைவசமயக் கல்வியைக் கந்தசாமி தேசிகர், தவத்திரு வாலையானந்த அடிகள் ஆகியோரிடம் கற்றுத் தெளிந்தார். 1930-ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பல்கலைக்கழக வித்துவான் பட்டமும் பெற்றார்.

வடார்க்காடு மாவட்டம் கழக உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பினை ஔவை பெற்றார். அம்மாவட்டத்தில் பல பள்ளிகளில் அவர் பணியாற்றினார். அதுசமயம் அவர் நடத்திய திருக்குறள் வகுப்புகள் பேரறிஞர்களையும் கவரும் தன்மைபெற்று விளங்கின.

துரைசாமிப் பிள்ளைக்கு திருமதி உலோகாம்பாள் என்னும் அம்மையாரை மணம் முடித்தனர். துரைசாமிப் பிள்ளையின் இல்லறம் என்றும் நல்லறமாக அமைந்தது.

இப்பெருமக்களின் இல்லற வாழ்வின் பயனாக திருவாளர்கள் ஔவை நடராஜன், ஔவை திருநாவுக்கரசு, ஔவை ஞானசம்பந்தன், மெய்கண்டான், நெடுமாறன்; திருமதிகள் பாலகுசம் அம்மையார், மணிமேகலை, திலகவதி அம்மையார், தமிழரசியார் ஆகியோர் அறிவறிந்த நன்மக்களாக வாய்த்தார்கள்.

துரைசாமிப்பிள்ளை தமிழ் கற்றுத் தேர்ந்ததோடு, பிறமொழித் தாக்குதல்களிலிருந்து தமிழைக் காக்கும் பெரும் பணியையும் தொடக்க முதலே மேற்கொண்டார்.

உயர்நிலைப் பள்ளிப் பணியிலிருந்து நீங்கித் திருவேங்கடவன் தமிழ்த் திசைக் கல்லூரியில் பேராசியராகப் பணியேற்றார். இதன் பின்னர் துரைசாமிப்பிள்ளையின் தமிழ்ப்பணி மிக ஆக்கபூர்வமாக அமைந்தது.

நாவலர் ந. மு. வேங்கடசாமி அவர்கள் மணிமேகலையில் அமைந்துள்ள சமயப்பகுதிகளுக்கும் தருக்கப்பகுதிகளுக்கும் சீரிய உரை காணுமாறு துரைசாமிப் பிள்ளையிடம் பணித்தார். அதற்கு உடன்பட்ட துரைசாமிப்பிள்ளை வடமொழி வல்லவர்கள் பலரின் பெருந்துணையுடன் வடமொழி நூல்களை மிகச் செம்மையாகக் கற்று, மணிமேகலைக்கு மிகச் சிறந்த உரை கண்டார்.

தொல்காப்பியம், திருக்குறள், சிந்தாமணி, இறையனார் களவியல், சிலப்பதிகாரம் முதலிய பெருநூல்களுக்குப் பல உரைகள் பல

பெருமக்களால் வரையப்பட்டன. அக்கால எல்லைக்குப் பின் அத்தகைய பெரும் புலவர்கள் வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்க வகையில் உரை எழுதும் வழியில் துரைசாமிப்பிள்ளை தன்னிகரற்றவரானார். அதனால் அவரைத் தமிழ் உலகம் உரை வேந்தராகக் கண்டது; ஔவையாகக் கண்டது.

ஔவை துரைசாமிப்பிள்ளை உரை எழுதித் தமிழகத்திற்கு வழங்கியவைகள் பலவாகும்.

யசோதரகாவியம் என்ற சமணசமய இலக்கிய நூலைச் சுவடியிலிருந்து ஆராய்ந்து உரைகண்டு பதிப்பித்தார்.

தமிழ்ப் பெரும் புலவர்களின் பேராலயமாக விளங்குகின்ற அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் துரைசாமிப்பிள்ளையை தமிழ்த்துறையில் சேர்த்துக் கொண்டது. அங்கிருந்தபோதுதான் ஔவை துரைசாமிப்பிள்ளை சைவசமய இலக்கிய வரலாறு என்ற அரிய வரலாற்று நூலை உருவாக்கினார். ஐங்குறுநூறுக்கு உரைகண்டார். இவற்றோடு சைவசமயப் பெருநூலான ஞானாமிர்த நூலை ஆராய்ந்து விளக்கம் எழுதினார். இந்நூல்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடுகளாக மலர்ந்தன.

அடுத்து துரைசாமிப்பிள்ளை செய்த பெரும்பணி புறநானூற்றுக்கு உரை கண்டதாகும். நற்றிணைக்கும் உரை கண்டார். பெரிதும் முயன்று பதிற்றுப்பத்திற்கும் உரை கண்டார்.

தமிழ்ப் பணி என்ற பெரும்பயணத்தை மேற்கொண்ட துரைசாமிப் பிள்ளை, பின் மதுரை தியாகராசர் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசியராகப் பொறுப்பேற்றார். எண்ணற்ற மாணவர்கள் உரைவேந்தர்பால் தமிழ் கற்று அறிஞர்கள் ஆயினர்.

உரைவேந்தரின் உரைகாணும் பணிகளின் சிகரமாக அவர் திருவருட்பாவிற்கு உரைகண்ட பணி அமைந்தது. அருட்செல்வர் திரு. ந. மகாலிங்கம் அவர்கள் நல் உதவியோடு திருவருட்பா பாடல்கள்

அனைத்திற்கும் தெளிவும் திட்பமும் நுட்பமும் மிகுந்த உரைதனைக் கண்டார்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகம், இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களின் ஆய்வுக்கு உரைவேந்தரைப் பேராசிரியராக அமர்த்தியது. அப்போது, தமிழ்நாட்டு ஊர்ப்பெயர் வரலாற்றாராய்ச்சி நூல் உரைவேந்தரால் உருவாக்கப்பட்டது.

உரைவேந்தர் நாவேந்தராகவும் விளங்கினார். இலக்கிய சமய மேடைகளில் அவர் சொற்கள் ஆலயமணிகளின் அற்புத ஓசைகளாகவே முழங்கின.

துரைசாமிப் பிள்ளைக்கு உரைவேந்தர் பட்டத்துடன், சித்தாந்த கலாநிதி, பேரவைச் செம்மல் என்ற சிறந்த பட்டங்களையும் உயர்ந்த அமைப்புகள் வழங்கிச் சிறப்பித்தன.

மகேந்திரவர்மப் பல்லவன் வடமொழியில் இயற்றிய நாடகமான மத்த விலாசத்தை உரைவேந்தர் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் எனவும், சைவமும் தமிழும் தழைத்தினிதோங்குக எனவும் முழக்கமிட்டு வாழ்நாள் முழுதும் திகழ்ந்த தமிழ்ப் பெருமானாரான ஔவை துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்கள், 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 3 ஆம் நாள் இறைவன் திருவடி நிழலை அடைந்தார்.

உரைகாண்பதில் தனி உலகையே அமைத்து வேந்தரான துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்களின் பொன்னான புகழ், உலகுள்ளளவும், உயர்தனிச் செம்மொழியாம் தமிழ் உள்ளளவும் நிலைத்து நிற்கும். அவர் அரும்பணி வருங்காலங்களுக்குப் பெரும் வழிகாட்டியாகும்.

உரைவேந்தர் ஔவை
சு. துரைசாமிபிள்ளை/நூலாசிரியர்

https://ta.wikisource.org/wiki/%E0%AE%89%E0%AE%B0%E0%AF%88%E0%AE%B5%E0%AF%87%E0%AE%A8%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%B0%E0%AF%8D_%E0%AE%92%E0%AE%B3%E0%AE%B5%E0%AF%88_%E0%A

E%9A%E0%AF%81._%E0%AE%A4%E0%AF%81%E0%AE%B0%E0%AF%88%E0%AE%9A%E0%AE%BE%E0%AE%AE%E0%AE%BF%E0%AE%AA%E0%AE%BF%E0%AE%B3%E0%AF%8D%E0%AE%B3%E0%AF%88/%E0%AE%A8%E0%AF%82%E0%AE%B2%E0%AE%BE%E0%AE%9A%E0%AE%BF%E0%AE%B0%E0%AE%BF%E0%AE%AF%E0%AE%B0%E0%AF%8D

நூலாசிரியர்

"பயனுள்ள வரலாற்றைத் தந்த தாலே
பரணர்தான்; பரணர்தான் தாங்கள்! வாக்கு
நயங்காட்டிச் செவிக்குத்தேன் தந்த தாலே
நக்கீரர் தான், தாங்கள்! இந்த நாளில்
கயன்மன்னர் தொழுதமொழி காத்ததனால், தொல்
காப்பியர்தான்! காப்பியர்தான் எங்கும்
தயங்காமல் சென்றுதமிழ் வளர்த்த தாலே
தாங்கள், அவ் ஔவைதான்! ஔவை யேதான்!"

என்பது உரைவேந்தரிடம் கல்வி கற்றுப் பலர்போற்றும் கவிஞராகத் திகழ்ந்த மீ இராசேந்திரனின் கவிதை!

இத் தமிழ்நாட்டில் எண்ணற்ற தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள், மாநாடுகளிலும் மேடைகளிலும் பேசிய பேச்சுக்கள், நூலாக எழுதாமையால், காற்றோடு காற்றாக மறைந்து போயின. அவ்வாறே கல்லூரி, பல்கலைக்கழகங்களில் பெரும் பேராசிரியர்களாக இருந்தவர்கள்கூடத் தமது நுண்மாண் நுழைபுலத்தை நூல்வடிவில் காட்டாது போயினர்! சிலர், மேடை முழக்கமிடுவர்; ஆனால் எழுத்துத் திறமை இருக்காது! அவ்வாறே, அரிய பல நூல்களை எழுதுவர்; ஆனால், மேடையேறிப் பேசும் நாவன்மை இருக்காது! இவ்விரண்டும் ஒரு சேரப் பெற்றவர் ஒரு சிலரே! அவருள் ஒருவராக விளங்குபவர் உரைவேந்தர்!

"பிள்ளையவர்கள் (உரைவேந்தர்) இணையற்ற நிறுவவும், தம் பெயர் பரப்பவும், தம் வாழ்வுக்கு வசதி பெறவும் நூலியற்றுவோர் பலர்! தமிழ்மொழியின் உயர்நிலையில் உள்ள குறையை

நிறைவு செய்யவும், அதன் நூல்வளம் பெருக்கவும், நூலியற்றுவோர் ஒரு சிலரே!அவ்வொரு சிலருள், பிள்ளையவர்களும் ஒருவராவர்"

என்று உரைவேந்தரின் நூலாக்கப் பணியைப் போற்றுகின்றார், அவரின் மாணவர் ம.வி. இராகவன்.

நூற் பட்டியல்

பி.வி. கிரி என்பார் தாம் தொகுத்த 'உரைவேந்தருக்கு ஒரு நூற்றாண்டு' என்னும் சிறுவெளியீட்டில், உரைவேந்தர் எழுதிய நூல்களைப் பின்வருமாறு பட்டியலிட்டுக் காட்டுகின்றார்:

1. திருமாற் பேற்றுத் திருப்பதிகவுரை,
2. திருவோத்தூர் தேவாரத் திருப்பதிகவுரை,
3. ஐங்குறுநூறு உரை,
4. புறநானூறு உரை,
5. பதிற்றுப்பத்து உரை,
6. நற்றிணை உரை,
7. ஞானாமிர்தம் உரையும் விளக்கமும்,
8. சிவஞானபோத மூலமும் சிற்றுரையும் பதிப்பும்,
9. சிலப்பதிகாரச் சுருக்கம்,
10. மணிமேகலைச் சுருக்கம்,
11. சீவகசிந்தாமணிச் சுருக்கம்,
12. சூளாமணி,
13. சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சி,

14. மணிமேகலை ஆராய்ச்சி,

15. சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சி,

16. யசோதர காவியம் மூலமும் உரையும்,

17. தமிழ் நாவலர் சரிதை மூலமும் உரையும்,

18. சைவ இலக்கிய வரலாறு,

19. நந்தா விளக்கு,

20. ஔவைத் தமிழ்,

21. தமிழ்த் தாமரை,

22. பெருந்தகைப் பெண்டிர்,

23. மதுரைக் குமரனார்,

24. வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் (வரலாற்றுக் காட்சிகள்),

25. சேரமன்னர் வரலாறு,

26. சிவஞானபோதச் செம்பொருள்,

27. திருவருட்பாப் பேருரை,

28. ஞானவுரை,

29. பரணர் (கரந்தை),

30. தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர்,

31. புதுநெறித் தமிழ் இலக்கணம் (இரு பகுதிகள்),

32. மருள் நீக்கியார் நாடகம்,

33. மத்த விலாசம் (மொழிபெயர்ப்பு),

34. Introduction to the Study of Thiruvalluvar.

உரைவேந்தர், அக்காலத்தில், 'தமிழ்ப் பொழில்', 'செந்தமிழ்ச் செல்வி', 'செந்தமிழ் மற்றும் மலர்களில் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக வெளிவந்த சில நூல்களும் இப்பட்டியலில் உள்ளன.'ஔவைத் தமிழ்' எனும் பெயரில் வெளிவந்த நூல்தான், 'நந்தா விளக்கு' எனும் பெயரில் மறுபதிப்பாக வந்துள்ளது.

இவற்றை ஊன்றி நோக்கினால், இவற்றில், சங்க இலக்கியங்கள் உண்டு; காப்பியங்கள் உண்டு; வரலாறு உண்டு, சைவமும் சைவ சித்தாந்தமும் உண்டு; நாடகம் உண்டு; மொழிபெயர்ப்பும் உண்டு; ஆங்கிலமும் உண்டு என்பது தெரியவரும்.

மேலும், முதன்முதலாக உரைவேந்தர் எழுதியது. 'மருள் நீக்கியார்' என்ற நாடக நூல் என்றும், அஃது அச்சாகவில்லை என்றும் கூறுகின்றார் தி.நா. அறிவொளி. **ஏடுபெயர்த்தலும் கல்வெட்டுஆய்வும்**

தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அச்சுக் கருவிகள் வருவதற்கு முன்பு, பனை ஓலையில் எழுதும் பழக்கமே இருந்தது. சங்க காலத்திற்கு முன்பிருந்தே இத்தகு பழக்கம் தமிழர்களிடம் இருந்து வந்துள்ளது. இரண்டு கடல் கோளினால் அழிந்துபோன ஏடுகள் எண்ணில் பலவாம்! தமிழர் செய்தவத்தால் எப்படியோ தொல்காப்பியம் மட்டும் கிடைத்தது. மூவேந்தர் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தபின், வேற்றவராட்சியால், தமிழகம் பட்டயாடு சொல்லுந் தரமன்று அந்நிலையில் ஏடுகளைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க வேண்டுமே என்ற எண்ணம் பலருக்கு இல்லாமற் போனதில் வியப்பேதுமில்லை. அன்றியும் அறியாமையால் அழித்த ஏடுகள் எண்ணிறந்தன. ஆடிப்பதினெட்டாம் பெருக்கின்போது, ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வீட்டிலிருந்த ஏடுகளைக் காவிரியாற்றில் போட்டனர் என்பது வரலாறு. எப்படியோ சில ஏடுகள் தப்பித்தன. இவ் வேடுகளைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அச்சுக்குக் கொண்டுவந்த பெருமை 'தமிழ்த் தாத்தா' உ.வே.சாமிநாத ஐயருக்கு உண்டு. அதில் அவர்பட்ட பாடுகளை 'என் சரித்திரம்' நூலில் விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

உரைவேந்தருக்கு இளமையிலிருந்தே ஏடு படிக்கும் ஆர்வம் இருந்து வந்தது. அவருக்கு முதன்முதல் தமிழ் அறிவுறுத்திய ஆசிரியர், திண்டிவனம் அ, ஆ, ந. உயர்நிலைப்பள்ளித் தமிழாசிரியராய் இருந்த சீகாழி கோவிந்தசாமி ரெட்டியார், தம் வீட்டில் ஏடுகள் பல வைத்திருந்ததை அறிந்த உரைவேந்தர், ஆர்வம் காரணமாக அவ்வப்போது, அந்த ஏடுகளைப் படிப்பது வழக்கம். அதுவே பிற்காலத்தில் நூல் ஆய்வு செய்வதற்கு உறுதுணையாயிற்று எனலாம்.

"1921ஆம் ஆண்டில், கோடைவிடுமுறையில், எனக்குத் தமிழ் கற்பித்த ஆசிரியர், சீகாழி திரு. கோவிந்தசாமி ரெட்டியார் அவர்கள், இந்நூலின் (சூளாமணி) அச்சுப்படி ஒன்றும், ஏட்டுச் சுவடி ஒன்றும் வைத்து, ஒப்புநோக்கிப் பல திருத்தங்களும் விடுபட்டசிலபாட்டுக்களும்சேர்த்துக்கையெழுத்துப் படியொன்று ஆயத்தம் செய்தார்கள். ஏடு படித்த வருள் யானும் ஒருவன் ஆயினும், அத்துணைத் தமிழ்ப் பயிற்சியில்லாமையால், அப் படி'யில் கருத்துன்றாது போயினேன்!"

என்று உரைவேந்தர் குறிப்பிடுவது இங்குக் குறிக்கத் தகும். தமிழ் ஏடுகளைப் படித்து உண்மை காண்டல் என்பது ஓர் அரிய செயல். இது குறித்து உ.வே. சாமிநாத ஐயர் என் சரித்திரத்தில் கூறுவது இங்கு நோக்கத் தகும்:

"பாடபேதக் கடலுக்குக் கரைகாணவே முடியவில்லை. மனம் போன போக்கிலே எழுதிய கனவான்களால் விளைந்த விபரீதம் எவ்வளவோ ஏட்டில் உண்டு. இது கொம்பு, இது 'சுழி', என்று வேறுபிரித்து அறிய முடியாது. மெய்யெழுத்துக்குப் புள்ளியே இராது. 'ரகரத்திற்கும், 'காலு'க்கும் (ரா) வேற்றுமை தெரியாது. 'சரபம்', 'சாபமா' கத் தோற்றும்; 'சாபம்', 'சரபமா'கத் தோற்றும். "இடையின 'ரகரத்திற்கும், வல்லின 'றகரத்'திற்கும் பேதம் தெரியாமல் தடுக்கி நின்ற இடங்கள் பல! உரை இது, மூலம் இது, மேற்கோள் இது என்ற வேறுபாடு தெரியாமல் முட்டுப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் பல!"

-இத்தகைய இடர்ப்பாடுகள் உள்ளமையால்தான், தமிழ்ப் புலவர் பலரும் ஏடுபடிப்பதிலும், படி எடுப்பதிலும் ஆர்வம் காட்டாது போயினர். அந்த நிலையிலும் ஒரு சிலர் அரும்பாடுபட்டு அவற்றை நுட்பமாகப் படித்துப் பொருள் உணர்ந்து, நூல் வடிவில் கொண்டு வந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் உரைவேந்தர்!

உரைவேந்தர் கரந்தையிலிருந்தபோது தம் ஆசிரியர் வேங்கடாசலம் பிள்ளையின் விருப்பத்திற்கிணங்கச் சிதம்பரம் மீனாட்சி கல்லூரியில் முதல்வராகப் பணிபுரிந்த உ.வே. சாமிநாத ஐயரிடமிருந்து தொல்காப்பியம்-சொல்லதிகாரம்- தெய்வச் சிலையார் உரையின் ஏட்டுச்சுவடியை வாங்கிவரச் சென்றார். ஆங்கு ஐயரைக் கண்டு, விவரம் கூறினார். அவரும் அந்த ஏட்டை உரைவேந்தரிடம் கொடுத்து, இதனைப் படி என்று சொல்ல, எவ்விதப் பிழையுமின்றி ஏட்டினைப் படித்தார். அதனைக் கேட்டு மகிழ்ந்த ஐயர், "நீங்களும், ஏட்டில் உள்ள பழைய நூல்களைக் கண்டு ஆராய்ச்சி செய்யலாம்; அதற்கான தகுதி உங்களிடம் உள்ளது!" என்று பாராட்டினார். அப்பாராட்டு, உரைவேந்தருக்குப் பேருக்கம் அளித்தது. அன்றுமுதல், ஏடு படித்து ஆராய்வதில் மேலும் ஆர்வமுடையவரானார்! கரந்தையில் இருந்தபோது, மேற்கூறிய தொல்காப்பியம்- தெய்வச் சிலையார் உரையுள்ள ஏட்டினைப் படிப்பதும் அதனைப் பெயர்த்து எழுதலுமாகிய பணிகள் தரப்பட்டன. பின்பு, 'தமிழ்ப் பொழில்' இதழில் தொடர்ந்து அது வெளிவந்தது. அப்போது இதழாசிரியராக இருந்த 'கவியரசு' அரங்க. வேங்கடாசலம் பிள்ளை, அந்த ஓலைச்சுவடி படிப்பதில் உரைவேந்தருக்கு இடையிடையே எழும் ஐயங்களைப் போக்குவதிலும், பிற உரையாசிரியர்களான இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகியோரின் உரை நலங்களை ஒப்பிட்டு விளக்கம் அளிப்பதிலும், உரைவேந்தருக்குப் பெருந்துணை புரிந்தார்.

ஏடு படித்தல், பெயர்த்தெழுதல் முதலானவற்றில் போதிய பயிற்சி பெற்ற உரைவேந்தர், கல்வெட்டறிஞர் தி.வை சதாசிவப்

பண்டாரத்தாரின் உதவியால் கல்வெட்டுக்களைப் படிப்பதிலும், 'படி' எடுப்பதிலும் திறமை பெற்றார். இதற்கான சான்று ஒன்று:

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கச்செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்த ச. சாம்பசிவனார், புலவர் இறுதியாண்டு மாணவர்கட்குத் தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுக்கள் பாடம் நடத்த வேண்டியிருந்தது. மதுரைக்கு அருகே உள்ள ஒற்றைக்கடை மலையடிவாரத்தில் நரசிங்கப் பெருமாள் கோயிலைப் பற்றிய கல்வெட்டும் பாடத்தில் இடம் பெற்றிருந்தது. இதுபற்றி மாணவர்கட்கு நேர்முகப் பயிற்சி அளிப்பதற்காகச் சங்கச் செயலர் 'அற நெறியண்ணல்' கி. பழநியப்பனார், மற்றும் கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள், வகுப்பு மாணவர்கள் ஆகியோருடன் உரைவேந்தரையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு கல்வெட்டுப் படி' எடுப்பதற்கான கரி, மெல்லிய தாள் முதலான கருவிகளுடன் ஆங்கே சென்றோம். உரைவேந்தர், அக் கல்வெட்டைப் படித்துப் பாடநூலோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டி விளக்கமளித்ததுடன், அதனை எவ்வாறு 'படி' எடுப்பது என்பதையும் செயல்முறைப் பயிற்சியால் செய்து காட்டினார். ஆசிரியர்கட்கும் மாணவர்கட்கும் பெரும் பயனாக அமைந்தது!

இவ்வாறு கல்வெட்டில் நல்ல பயிற்சியும், திறமையும் பெற்றதனால்தான், உரைவேந்தர் தாம் எழுதிய பல்வேறு நூல்களிலும் ஆங்காங்கே கல்வெட்டுச் சான்றுகள் தந்து, மெய்ப்பிக்க முடிந்தது!

நூல்களும் உரைகளும்

முன்னர்க் காட்டியவாறு உரைவேந்தர் எழுதிய நூல்கள் முப்பத்து நான்கு எனத் தெரிய வருகின்றது. இவற்றில் சிலவற்றைப் பற்றி முழுமையாகத் தெரிவதற்கில்லை. இருப்பினும் இன்றியமையாத நூல்களைப் பற்றியும், உரைகளைப் பற்றியும் இவண் அறியலாம்.

சங்க இலக்கியமான எட்டுத் தொகையில் நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு எனும் நான்கு நூல்களுக்கு விரிவான விளக்கஉரை எழுதியுள்ளார் உரைவேந்தர். ஒவ்வொரு நூலைப்

பற்றியும் விரிவாக எழுத இடமுண்டு. ஈண்டுச் சிலவே சுட்டப்படுகின்றன.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்

400 பாடல்கள் கொண்ட இதனை முதன்முதல் அச்சேற்றி நூல்வடிவில் கொணர்ந்தவர் உ.வே. சாமிநாத ஐயராவர்! எனினும் உரைவேந்தர் எழுதிய இந்நூலில் சில தனிச் சிறப்புக்கள் உண்டு.

உண்மையில் இந்நூலுக்குப் பழையோர் ஒருவர் எழுதிய பழைய உரையும் ஒன்று உண்டு. அஃது 1 முதல் 266 வரையுள்ள பாட்டுக்களுக்கு மட்டுமே கிடைத்துள்ளது. 267,268 ஆகிய இரண்டும், முற்றிலுமாக இல்லை. 269 முதல் 400 வரையுள்ள பாடல்களுக்கு உ.வே. சாமிநாதஐயர் குறிப்புரை தந்துள்ளார்.

உரைவேந்தர் எழுதிய உரை நூல், இரண்டு பகுதிகளாக 1947; 1951ஆம் ஆண்டுகளில் வெளி வந்துள்ளன.

எனினும் பழைய உரை கிடைக்காத 269 முதல் 400 வரையுள்ள 132 செய்யுள்களுக்கும் உரைவேந்தர், புத்துரை வரைந்திருப்பது பெருஞ் சிறப்பாகும்.

உ.வே.சா.வின் புறநானூற்றுப் பதிப்பை ஒப்பிட்டுச் செப்பம் செய்வதற்கு வாய்ப்பாகப் புறநானூறு ஓலைச்சுவடி ஒன்று உரைவேந்தருக்குக் கிடைத்தது. பல்கலை வல்லுநரும் பெருஞ் செல்வருமாகிய அரித்துவாரமங்கலம் வா.கோபாலசாமி ரகுநாத ராசாளியாரின் விருப்பப்படி, அவரிடமிருந்த புறநானூற்று ஓலைச் சுவடியைப் பள்ளியூர்த் தமிழாசிரியர் கிருட்டிணசாமி சேனை நாட்டார் 'படி' எடுத்து வைத்திருந்தார். அந்தப் 'படி'(copy) உரைவேந்தரின் புறநானூற்றுப்பதிப்புக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது. உ.வே.சா.வின் அச்சுப்புத்தகத்தில், பின்னுள்ள 200 செய்யுட்களில் சிலபாட்டுக்களில் விடுபட்டிருந்த அடிகளும், சிலவற்றில் சில திருத்தங்களும், இந்த ஓலைச் சுவடி உதவியினால் செப்பம் பெற்றன. இது குறித்து உரைவேந்தர்,

"இப் பிரதி திரு. டாக்டர் ஐயரவர்களுக்குக் கிடைக்காது போனது பற்றி என் மனத்தில் ஐயமொன்று ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது. டாக்டர் ஐயரவர்களுடைய முயற்சிக்கும் அகப்படாத நிலையில் ஏடுகள் பல தமிழ்நாட்டில் உள்ளன என்று ஐயம் தெளிந்தேன்!"

என்கிறார்.

பதிற்றுப்பத்து உரை

பண்டைநாளைச் சேமன்னர் வரலாற்றை அறியப் பெரிதும் துணைபுரிவது 'பதிற்றுப்பத்து' என்னும் சங்க இலக்கிய நூலாகும். இதனை முதன்முதல் 1904ஆம் ஆண்டு, பழைய உரையுடன் வெளியிட்டவர் உ.வே.சா. ஆவார். இந்த அச்சுப் பதிப்பை வேறு இரண்டு சுவடிகளுடன் ஒப்பு நோக்கி விளக்கவுரை எழுதினார் உரை வேந்தர். அப்பதிப்பு 1951இல் கழக வெளியீடாக வெளிவந்தது.

'பதிற்றுப்பத்து'க்கு உரைவேந்தர், உரை எழுதுவது அறிந்த அவருடைய ஆசிரியர் வேங்கடாசலம் பிள்ளை, மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டு, தாம் அந்நூலுக்கு எழுதி வைத்திருந்த உரையையும் கொடுத்து உதவினார், அவ்வாறே ந.மு.வே. நாட்டாரும், "பதிற்றுப்பத்துப் பதிகங்கள், ஆராய்ச்சிக்கு இடமளிப்பதால் அவற்றுக்கு உரையெழுத வேண்டா பதிற்றுப்பத்து ஓலைச் சுவடியில் 'கடவுள் வாழ்த்து'ச் செய்யுள் காணக்கிடைக்கவில்லை யாதலால் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உரையில் வரும் எரியன்ன நிறுத்தன் என்று தொடங்கும் பாடலையே கடவுள் வாழ்த்தாகக் கொள்ளலாம்!" என்றும் உரைவேந்தருக்குக் கூறினார். இவ்வகையில் தம் ஆசிரியர் இருவர்க்கும் உரைவேந்தர் நன்றி பாராட்டுகின்றார்.

பதிகங்களுக்கு உரை எழுதப் பெறவில்லை ஆதலால், தி.வை. சதாசிவப் பண்டாரத்தார் எழுதிய 'பதிகங்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சி'யை, இப்பதிற்றுப்பத்து நூலின் முன்னுரையில் அமைத்துக்கொண்டார் உரைவேந்தர்.

ஐங்குறுநூறு உரை

சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான 'ஐங்குறுநூற்றி'ல், முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐந்து அகத்திணைப் பாடல்கள் உண்டு. இவற்றில், 'மருதத்திணை'க்கு மட்டும், முதற்கண் உரையெழுதத் தொடங்கினார் உரைவேந்தர். இந்நூல் 1938இல் வெளிவந்தது. இதனைப் பதிப்பித்தவர், உரைவேந்தரின் நன் மாணாக்கராகிய புலவர் கா. கோவிந்தன். இந்நூல் தோன்றிய காரணத்தைப் பின்வருமாறு புலப்படுத்துகின்றார் கோவிந்தன்:

"யாங்கள் சேயாறு போர்டு உயர்கலாசாலையிற் கல்வி பயின்று வரும்போது, ஆசிரியர் திரு. ஔவை சு. துரைசாமி பிள்ளையவர்கள் இவ்விளக்கவுரை யினை எழுதிவரக் கண்டோம். அவர்கள், எங்களுக்குத் திருக்குறளும் தொல்காப்பியச் சேனாவரையமும் கற்பித்து வருகையில், இடை யிடையே இந்நூற் செய்யுள்களின் பொருணலங்களை எடுத்துக் கூறுவர். யாங்களும் கேட்டுப் பெருமகிழ்வு கொள்வோம். மேலும், யாங்கள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பரீட்சைக்குப் படிக்க விரும்பியகாலத்தில், அப்பரீட்சைக்காக வரை யறுக்கப் பெற்ற மருதப் பகுதியின் உரையினைப் படிக்கநேர்ந்தபோது, இவ்வுரை எங்கட்குப் பேரின்பம் பயந்தது. இன்னோரன்ன நலங்களால் பேருக்கம் கொளுத்தப் பெற்ற யாங்கள் இதனை வெளியிடுவது தக்கதெனத் துணிந்து இவ்வெளி யீட்டுச் செயலில் மேற்கொள்ளத் தொடங்கினோம்!"

மேலும், இவ்வுரைநூல் அத்துணை எளிதாக வெளிவரவில்லை. தமிழ்ப்புலவர் சிலரும், செல்வர் சிலரும், "விளக்கவுரை எழுதிப் பதிப்பிக்கும் பணியிலிருந்து விலகிக் கொள்ளுமாறு" உரை வேந்தரை வற்புறுத்திப் பல்வேறு இடையூறுகளும் செய்யலாயினர். இத் தடைகளை எல்லாம் தாண்டித்தான் இவ்வுரைநூல் வெளிவந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐங்குறுநூறு முழுமைக்கும், உரைவேந்தர் எழுதிய உரை விளக்கத்துடன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டது.

நற்றிணை உரை

சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான 'நற்றிணை'யை முதன்முதல் வெளியிட்டவர் பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் ஆவார். ஓலைச் சுவடியிலிருந்து இந்நூலின் மூலத்தைத் தாம் எழுதிய உரையுடன் அச்சு வடிவில் கொணர்ந்தவர்.

ஒருமுறை, சென்னை சைவசித்தாந்த மகாசமாசத்தின் செயலாளராக இருந்த மா. பாலசுப்பிரமணிய முதலியாருடன், பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளையைக் காணச் சென்றார் உரைவேந்தர். அப்போது, உரைவேந்தரின் ஐங்குறுநூற்று உரை விளக்கத்தைத் தாம் படித்து மகிழ்ந்ததாகக் கூறிய வையாபுரிப் பிள்ளை, தம்மிடமிருந்த 'நற்றிணை' ஏடு ஒன்றைத் தந்து, 'இதனையும் நீங்கள் ஆராய்ந்து வெளியிட வேண்டும்' என்று கூறினார். அவ்வாறே நற்றிணைக்கு உரைஎழுதத் தொடங்கிய உரைவேந்தர், பின்னத்துராரின் அச்சுப் பதிப்பை, நற்றிணையின் நான்கு ஏடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்குங்கால், ஆயிரத்து ஐந்நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பாட வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. எனவே, போதிய உரை விளக்கத்துடன் கூடிய நற்றிணையை உருவாக்கினார் இவர்!

"கரும்பைக் கணுக்கணுவாகத் தறித்துச் சுவை காண்பது போலப் பாட்டைத் தொடர் தொடராகப் பிரித்துப் பொருள் உரைப்பது, பழைய உரைகாரரர் களான பரிமேலழகர், நச்சினார்க்கினியர் முதலியோர் கைக்கொண்ட முறை யாகும். அம்முறையிலேயே இவ்வுரையும் அமைந் திருப்பதால், படிக்கும்போது பல இடங்கள், உரைவேந்தர் உரையோ, பரிமேலழகர் முதலியோர் உரையோ?'' எனப் பல முறையும் நம்மை மருட்டுகிறது!"

என இந்நூலின் சிறப்பை விதந்து பாராட்டுகின்றார், 'கலையன்னை' இராதா தியாகராாசனார்!

காப்பிய நூல்கள்

ஐம்பெருங் காப்பியங்களில், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி முதலான மூன்றுக்கும்; ஐஞ்சிறுகாப்பியங்களில் சூளாமணி, யசோதர காவியம் எனும் இரண்டுக்கும்; உரை

கண்டுள்ளார் உரைவேந்தர். இவற்றில் முதல் மூன்றுக்கும் 'சுருக்கம்' எழுதியதனோடு அமையாமல் விரிந்த 'ஆராய்ச்சி'யும் எழுதியுள்ளார்.

கழகம் 1985இல், வெளியிட்ட ‘மணிமேகலை’ உரைநூலுக்கு முதல் 26 காதைகளுக்கு ந.மு.வே. நாட்டார் உரை எழுதியுள்ளார் அவரது உடல்நிலை காரணமாக அதற்குமேல் எழுத இயலவில்லை எனவே, எஞ்சிய 4 காதைகளுக்கு உரைஎழுதும் பணி உரைவேந்தருக்குத் தரப்பட்டது. இந்நான்கு காதைகளுமே, பௌத்த சமயக் கருத்துக்களையும், பிறசமய வாதங்களையும் விரித்துரைக்கும் சிக்கலானவை என்பர் அறிஞர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பணிபுரிந்த போது, உரைவேந்தர், இப்பகுதிகட்கு நாட்டார் கையாண்ட அதே முறையைப் பின்பற்றி எழுதினார். 'காதை'யின் தொடக்கத்தில் அதன் சுருக்கம்; பின்பு, பகுதி பகுதியாக உரை என அமைந்துள்ளது. 'சமயக் கணக்கர் தந்திறம் கேட்ட காதை'யில், அளவை வாதம், நிகண்ட வாதம், சாங்கிய வாதம், வைசேடிகவாதம், பூதவாதம் விளக்கப்படுவது கொண்டு உரைவேந்தரின் கடின உழைப்பைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இதற்குமுன்பே, 'மணிமேகலைச் சுருக்கம்' 1943ஆம் ஆண்டிலேயே, அதாவது, உரைவேந்தர், திருப்பதியில் பணிபுரிந்த காலத்திலேயே வெளிவந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

‘மணிமேகலை’க் காப்பியத்தின் சிறப்புக் குறித்து உரைவேந்தர் கூறுவது, மனங்கொளத்தகும்:

"பண்டை நாளில் விளங்கியிருந்த நூலாசிரியர், உரையாசிரியர் பலரும் பெரிதும் ஈடுபட்ட தமிழருமை வாய்ந்தது இந்த அரிய காப்பிய நூல் கற்பனைக் களஞ்சியமாக விளங்கிய துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச அடிகள், தாம் அருளிய 'திருவெங்கைக் கோவை'யில், கொந்தார் குழல் மணிமேகலை நூல் நுட்பம் கொள்வதெங்ங்ன்?" என்றும்; அம்பிகாபதி என்பவரால், 'அம்பிகாபதிக் கோவை'க்கண், 'மாதவிபெற்ற மணிமேகலை நம்மை வாழ்விப்பதே' என்றும், தொனிநயம்படப் போற்றி உரைத்த அருமையுடையது; அழகிய செம்பாகமான நடையழகு வாய்ந்தது; ஏனைச் சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம் என்ற

இரண்டினும் எளிய நடை பொருந்தியது; ஆங்காங்குச் சிதறித் தோன்றும் வளையாபதி, குண்டலகேசி என்ற காப்பியச் செய்யுட்களை நோக்க அவற்றினும் நடையழகு சிறந்திருப்பது. காவிரிப்பூம்பட்டினம், வஞ்சி, காஞ்சி முதலிய பெருநகரங்களின் பண்டைச் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுவது இயற்கை அழகை இனிது காட்டி மகிழ்வுறுத்துவது; புத்த தருமங்களையும் பண்டைநாளில் தமிழகத்தில் நிலவிய பல சமயக் கருத்துக்களையும் விளங்க அறிவிப்பது; நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரத்தின் தொடர்ச்சியாக, கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த மகளாக மணிமேகலையின் துறவு நெறியைச் செஞ்சொற் சுவை ததும்பச் சொல்லும் சீர்மையுடையதாகும்!”

உரைவேந்தர், செங்கம் மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராக இருந்தபோதே எழுதிய நூல் 'சீவக சிந்தாமணிச் சுருக்கம்!' ஏறத்தாழ 3000க்கு மேற்பட்ட செய்யுட்கள் கொண்ட இந்நூலினைப் படிக்க மலையுறுவோர்க்குப் பெரிதும் பயன்படுமாறு கதைத் தொடர்பும், இனிமையும் குறையாதவாறு, சுருக்கி எழுதப்பட்ட ஓர் அருமையான நூல் இது நூலின் தொடக்கத்தில் ஓர் ஆராய்ச்சி முன்னுரையும் தந்துள்ளார்!

ஐஞ்சிறு காப்பியங்களில் ஒன்றான 'சூளாமணிச்சுருக்கம்' கழக வெளியீடாக 1970இல், வெளி வந்துள்ளது. இதன் முன்னுரையில் உரைவேந்தர் எழுதும் பகுதி, சிந்தனைக்கு விருந்தாக உள்ளது:

“சமணமுனிவர்கள் நம் இனிய தமிழ் மொழிக்கண் செய்துள்ளகாவியங்களுள், தேன் மணக்கும் தமிழ் நடையும், செம்மை மணக்கும் கருத்துக்களும் கொண்டு, படிப்போருள்ளத்தை உண்மைப் புலமையின் நுட்பத்தை நன்கறிந்து பேரின்ப மடையச் செய்யும் பெருமை யுடையது, இச் 'சூளாமணி' யேயாகும்... இயற்கை யன்னையின் இன்பத் தோற்றத்தை நம் உள்ளக் கிழியில் எழிலொழுக எழுதிக் காட்டும் இனிய தூரியக் கோல் இச் செந்தமிழ்க் காவியம் என்பதற்கு என் உள்ளம் ஆசைப்படுகின்றது!”

இவ்வாறு கூறும் இவர், இந்நூலினைச் சிறுகாப்பிய வரிசையில் சேர்த்தவரின் சிறுமை எத்தகையது என்பதைப் பின்வருமாறு சுட்டுகின்றார்:

"சிறுகாவிய மென்பனவற்றுள் இதனை ஒன்றாக வைத்தவர், சிறுமை பெருமைகளைத்தெரிந்துணரும் மதுகையில்லாதவர் என்று கூறலாம்; ஏனெனில் காவிய நெறியிலாதல், கவிநடையிலாதல், கருத்து வகையிலாதல் இதன்கண் எத்தகைய சிறுமையும் காணப்படவேயில்லை"

"சிந்தாமணிக்குப் போல, இச்சூளாமணிக்கும்.உச்சி மேற் புலவர் கொள்ளும் நச்சினார்க்கினியர் ஓர் உரை எழுதி யிருப்பாராயின், இச்சூளாமணி, தமிழ்ப் புலவர் அனைவர்க்கும் சூளாமணியாய் மிகவிளங்கி யிருக்கும் என்று இனிது எடுத்து மொழியலாம்!"

உரைவேந்தர் எழுதிய உரைநூல்களில் 'யசோதர காவியம்' என்பதுமொன்று. பொதுவாக, மிகுந்த அளவில் பயிற்சியில்லாத நூல், எனினும் இதற்கும் உரை எழுதியுள்ளார். இஃது ஒரு சமண சமயநூல், முதன்முதலில் வடமொழியில் இயற்றப்பட்டது. பின்பு தமிழில் யாக்கப்பட்டது. 5 சருக்கம் 330 செய்யுட்கள் கொண்டது. ஆனால் இதன் ஆசிரியர் பெயர் தெரிந்திலது. முதலில் மூலநூல் மட்டுமே அச்சில் வந்துள்ளது. உரைவேந்தரே முதன்முதலாக இதற்கு உரை எழுதியவர். பல படிகளை ஒப்பு நோக்கித் திருத்தங்கள் கண்டு, புத்துரை வகுத்துள்ளார். தொடக்கத்தில் ஓர் ஆராய்ச்சி முன்னுரை உள்ளது.

இந்நூலாசிரியர், இசையைப் பற்றித் தவறான எண்ணத்துடன், நூலினை உருவாக்கியுள்ளார். அது தவறு என்பதை உரைவேந்தர், இம்முன்னுரையில் விரிவாக எடுத்து விளக்குவது அறிவுக்கு விருந்து எனலாம்.

"இந்நூலாசிரியரால் பழி தூற்றப்பட்ட இசை யினைப் பற்றிச் சிறிது ஈண்டுக் கூறுவது வேண்டற் பாலதொன்று. இசை என்பது வழூத்த

வாயும், கேட்கச் செவியும் பெற்ற உயிர்கட்கு இயல்பா யமைந்த இன்பப் பொருளாகும். நிலவுலக வாழ் விற்கு நான்கு பொருள்கள் இன்றியமை யாதன என்றும், அவை முறையே உணவு, உடை, உறையுள், இசை என்பன வாம் என்றும் அமெரிக்க நாட்டு அறிஞர் ஒருவர், *"Music is the fourth great material want of our nature-first food, then raiment, then shelter, then music"*

-N.Bovee

கூறுகின்றார்.... இவ்விசை உடலோடு கூடி வாழும் மக்கட்கு மிகஇன்றியமையாததென்பது...நாடோறும்

ஓய்வின்றி உழைக்கும் எந்திரமொன்றும் உழைப்பிடையே மாசுபடிந்து அழுக்குறுவது போல், உடலோடியங்கும் உயிரும் மனத்தகத்தே தளர்ச்சியும், தூய்மையில்லாத உணர்ச்சியும் பெறுவது இயல்பு. எந்திரங்கள் அழுக்கு அகற்றப்படுவது போல, மனமும் நாடோறும் தூய்மை செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கு இசையே உரியதாகும். இசை, மனத்திற்படியும் திய உணர்வுகளைப் போக்கி நல்லுணர்வுகளை-எழுப்புவதாகும். 'ஆறலை கள்வர் படைவிட அருளின் மாறுதலை பெயர்க்கும் மருவின் பாலை' என்று பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்பிருந்த முடத்தாமக் கண்ணியார் மொழிந் தருளினர். சென்ற நூற்றாண்டில் செருமனியில் வாழ்ந்த ஆவர் பாச் (Averbach) என்பவர், 'மனத்திற்படியும் மாசுகளைக் கழுவித் தூய்மை செய்கிறது இசை' என்று கூறினார். ...இசையும் ஒரோவழிக் காமம் முதலிய தீமை விளைப்பது குறித்து, அதனை விலக்குவது அறமன்று!... பதினைந்து பதினாறாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த 'மார்டின் லூதர்' என்பவர், சமய உணர்வுகளுக்கு அடுத்த நிலையில் வைத்துச் சிறப்பிக்கத் தகுவது இசையே என்றும், தாவீது முதலிய தங்கள் சமய ஞானிகள், தம் கடவுட் கருத்துக்களை, இனிய இசைப்பாட்டுக்களில் வைத்துப் பாடியே செயற் கருஞ் செயல்களைச் செய்தனர் என்றும் கூறுவாராயினர்!"

இம்முன்னுரை ஒன்றே போதும், உரைவேந்தரின் நுட்பமான புலமைத் திறத்தை அறிந்து கொள்ள! அன்றியும் இவரது ஆங்கில மொழியறிவு எவ்வாறெல்லாம் உதவுகிறது என்பதும் இதனால் அறியலாம்.

சமய நூல்கள்

உரைவேந்தர், அன்னைத் தமிழின்பால் எத்தகைய புலமையும் ஈடுபாடும் கொண்டவரோ, சைவசமயத்தின்பாலும் அவ்வாறே ஈடுபாடு கொண்டவர். இவர் எழுதிய சைவசமய-சைவசித்தாந்த நூல்கள் சிலவேயாயினும், மிக்க பெருமையுடையன. 'திருவோத்தூர் தேவாரத் திருப்பதிக உரை' நூல் ஏறத்தாழ 1935ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்ததாகக் கொள்ளலாம். இஃது உரைவேந்தர் மறைந்தபின், அவர்தம் 23 ஆம் ஆண்டு நினைவு வெளியீடாக 1985இல் ஔவை து.நடராசனாரால் வெளியிடப் பெற்றது.

திருஞானசம்பந்தர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய 'பூத் தேர்ந் தாயன கொண்டுநின் பொன்னடி' எனத் தொடங்கும் திருவோத்தூர்த் தேவராப் பதிகத்திற்கு அற்புதமான உரை தந்துள்ளார் உரைவேந்தர்.

தொடக்கத்தில், ஓத்தூர் என்ற ஊரின் விளக்கத்தையும் பின்னர்த் தேவாரம்' என்பதற்குரிய பல்வேறு பொருள் நயங்களையும் விளக்குகின்றார். "ஓத்தூர் என்பது ஓத்து+ஊர் எனப் பிரியும். ஓத்து, ஓதப்படுவது, பாடப்படுவது பாட்டு என்றாற் போல. சேயோனாகிய முருகனுக்கு மலை நிலமும், பெருமான் என்ற பிரமனுக்குத் தாமரைப் பூவும் இடமானதுபோல, திருவோத்தூர், பரமனுக்கு உரிய இடமென்பதாம்!" என்று கூறிவிட்டு,

"சுவாமிகள்(சம்பந்தர்) தேவாரத்திற்குச், சுமார் ஐந்நூறு வருடங்களுக்குப் பின் தோன்றிய நன்னூல் இலக்கணமாகா தாகையால், தொல்காப்பியமே ஈண்டுக் கொள்ளப்படுவதாயிற்று"

என்று கூறுவது, இவருக்குரிய நுட்பான இலக்கணப் புலமைக்குச் சான்றாகும்.

இனித் 'தேவாரம்' என்பதற்குரிய பல்வேறு பொருள் நயங்களைக் கூற வந்தவர், சைவத்திரு யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர் சுவாமிநாத பண்டிதர், விரித்தெழுதியவற்றைச் சுட்டிக் காட்டி, அதனை அப்படியே தந்துரைக்கின்றார் உரைவேந்தர்.

'தேவாரம்' என்பதற்குப் பல்வேறு பொருள் நயங்களில் ஒன்றை மட்டும் இவண் சுட்டலாம்:

"பேரழகு, பேராண்மை, பெருங்கல்வி, பேரறம் முதலியவற்றை உடைய ஆண்மகனது இலக்கண முதலிய வற்றை ஓதல், கேட்டல்களைச் செய்த துணையானே, மகளிர்க்கு அவன்மாட்டுக் கழிபெருங் காமம் மீதுர்வதுபோல் சிவபிரானது இலக்கணங்களும் அருட் குணங்களும் பிறவும் திராவிட வேதத்தின்கண்(தேவாரத் திருமுறையில்) கூறப்பட்டிருத்தலான் அவற்றை ஓதல்,கேட்டல்களைச் செய்த துணையானே மக்கட்குக் கழிபெருங் காதல் மீதூரு மென்று உணர்க!"

இவ்வாறு இன்னும் பல பொருள் நயங்களை எடுத்துரைக்கின்றார் உரைவேந்தர்!

இத்தேவாரப் பதிகப் பாடலுக்கு 33 பக்க அளவில் உரைவிளக்கம் தந்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஞானாமிர்த மூலமும் பழைய உரையும்

சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூல்களில் பழைமையானது 'ஞானாமிர்தம்' என்ற நூல். மெய்கண்டார் அருளிய சிவஞானபோதத்திற்கும் காலத்தால் முந்தியது. இது பழமையானது என்பதன்றி, நடையிலும் சற்றுக் கடின முடையது. இரும்புக் கடலை என்று எண்ணி, ஒதுங்கியவர்களும் உண்டு.

வாகீச முனிவர் என்பார் எழுதிய இந்நூலுக்குப் பழைய உரை ஒன்று உண்டு. அதனை ஏறத்தாழ 70 ஆண்டுகட்குமுன், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் வெளியிட்டுள்ளது. இதனை ஆராய்ந்து வெளியிடும் பணியைச் செய்தவர் சேற்றூர் சுப்பிரமணிய கவிராயர் ஆவார். அவர் தமக்குக்

கிடைத்த சில ஏடுகளைக் கொண்டு, அரும்பாடு பட்டு, அந்நாளில் எழுதியது, மிகவும் பெருமைக்குரிய தொண்டாகும். சங்கநூல் வெளியீடுகளும், கல்வெட்டிலாகா வெளியீடுகளும் போதிய அளவு வெளிவராத காலம். அத்தகு நிலையிலும் கடும் உழைப்பால் இந்நூல் பதிப்பைச் செய்துமுடித்த சிறப்பு கவிராயருக்கே உண்டு என உரைவேந்தரே புகழ்ந்து போற்றுகின்றார்!

'ஞானாமிர்தத்' திற்குப் பின்னர்த் தோன்றிய சைவசித்தாந்த நூல்களின் உரைகளில் இவ் ஞானாமிர்தப் பகுதிகள் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. 'சிவப்பிரகாசம்' என்பது சைவ சித்தாந்த நூல்; அதனைக் குறித்த மற்றொன்று, 'சிவப்பிரகாசப் பெருந்திரட்டு'. இத் தொகைநூலில் ஞானாமிர்தத் திருவகவல்கள் பல கோத்துத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறே, 'முத்து முடிவு' என்ற பழைய நூல் ஒன்றிலும் ஞானாமிர்தப்பகுதிகள் சில இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றால் சமயதத்துவ ஆராய்ச்சி உலகில் இந்நூல் மிக்க மதிப்பும் பயிற்சியும் பெற்றிருந்தது என்பது புலனாகும்.

இவ்வுண்மைகளை நன்கறிந்த உரைவேந்தர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆராய்ச்சிப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்த போது, 'ஞானாமிர்த மூலமும் பழைய உரையும்' பதிப்பிக்க வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இது குறித்து உரைவேந்தர் கூறுவது வருமாறு:

“சிறந்த நூற் பயிற்சி எனக்கு வாய்த்தபோது, ஞானாமிர்தக் குறிப்புக்கள் சில, சிவஞான பாடியத்தில் வரக் கண்டு, நூலை முழுவடிவில் படிக்க வேண்டும் என்ற வேட்கை உண்டாவ தாயிற்று. ஆகவே அதனை வாங்கிப் படித்த போது அதன் நலம் முற்றும் துய்ப்பதற்கு உரிய தமிழறிவு என்பால் இல்லாமை, மிக்க இடரை விளைத்தது. அதனால் சங்க நூற்பயிற்சியில் என் கருத்துப் படர்ந்தது. ஒரு சில நூல்களைப் பயின்றபின், ஞானாமிர்தத்தின் தமிழ்நலம் எனக்கு இன்பம் செய்வதாயிற்று!”

என்று இந்நூலின்பால் ஆர்வம் ஏற்பட்டமை குறித்துக் குறிப்பிடுவர். இது குறித்த ஏடுகள் கிடைக்கின்றனவா என்று தேடுவதில் முனைப்பாக இருந்தார்.

"1932ஆம் ஆண்டுக் கோடை விடுமுறைக்கு யான், என் ஊராகிய ஔவையார் குப்பம் சென்றிருந்த போது, வீட்டின் ஒரு மூலையில் கிடந்த ஏடுகளைப் புரட்டிப் பார்க்கலானேன். அவற்றுள், ஒரு ஏட்டின் மேல், 'பெருமண்டூர்ச் சிபாலன் எழுதியது' என்ற குறிப்பு இருக்கக் கண்டு, அதனைப் பிரித்துப் பார்த்தேன். ஏடு ஒன்றைப் படிக்கவும், அதன்கண், 'இன்னிசை எழுவர்ப் பயந்தோள் - சுநந்தன் முதலிய எழுவரைப் பெற்றாள்' என்ற உரை இருக்கக் கண்டு, இது, 'ஞானாமிர்தம்' என்று அறிந்து அதனைப் படியெடுத்துஅச்சுப் பிரதியோடு ஒப்புநோக்கி னேனாக, வேறுபாடுகள் பல இருப்பது புலனா யிற்று!''

என்று உரைவேந்தர் கூறுவதுகொண்டு, ஞானாமிர்த நூலைப் பதிப்பிக்க மேற்கொண்ட இவரது முயற்சி தெரிகிறது.

பின்னர்க் குன்றக்குடியில், சிவக்கவிமணி சி.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் தலைமையில் நடந்த ஓர் ஆண்டு விழாவில், ஞானாமிர்தம் என்ற பொருள் பற்றி உரைநிகழ்த்தினார் உரைவேந்தர். அதனைக் கேட்ட 'சித்தாந்த சரபம்' ஈசான சிவாசாரியார், இவரை அன்போடு நோக்கி, 'இரும்புக் கடலையைப் பக்குவமாக வேக வைத்துவிட்டீர்கள்!' என்று பாராட்டினார். பண்டிதமணியும், சிவக்கவிமணியும், இந்நூலை நன்கு ஆராய்ந்து வெளியிடுமாறு உரைவேந்தரிடம் கூறினர்.

ஆனாலும் ஏடுதேடும் முயற்சியைக் கைவிடாமல், மேலும் சில கிடைக்கின்றனவா என்று முனைப்போடு செயல்பட்டார் உரைவேந்தர். நெல்லைக்கு அருகே இருந்த இராசவல்லிபுரம் சென்று, செப்பறைமடத்துத் தலைவராக இருந்த அழகிய கூத்தத் தேசிகரைக் கண்டு, உரையுடன் கூடிய ஞானாமிர்த ஏடு ஒன்றினைப் பெற்றார். அதன் பின்பு மேலும் சில ஏடுகள் கிடைத்தன. பெருமண்டூர்ச் சீபாலன்

எழுதிய ஏடு ஒன்று திருவெண்ணெய் நல்லூர் ஏடு ஒன்று; ஏனாதிபாடி ஏடு ஒன்று. இவ்வேடுகள் அனைத்தையும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீட்டுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குங்கால் வேறுபாடுகள் பல கண்டு, புதிதாகக் குறிப்புரையுடன் ஞானாமிர்த நூலை வெளியிடத் துணிந்தார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சித் துறைத் தலைவராக விளங்கிய கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளையும், 'பல்வேறு ஏடுகளை ஒப்புநோக்கி, வேண்டிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடு இந்நூலை வெளியிட வேண்டும்' என்று கூறி, உரைவேந்தரின் இனிய நண்பர் க.வெள்ளைவாரணனாரை உறுதுணையாக வைத்துக் கொள்ளவும் ஏற்பாடு செய்தார்.

ஆனால், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்தபோது செய்துவந்த இந்நூல் வெளியீட்டுப் பணி, மதுரைத் தியாகராாசர் கல்லூரிக்கு வந்த பின்னரே நிறைவு பெற்றது. அதற்கு முழு ஆதரவு நல்கிய கருமுத்து, தியாகராாசச் செட்டியாருக்கு நூன் முன்னுரையில் நன்றி தெரிவித்துள்ளார் உரைவேந்தர்!

அண்ணாமலைப்பல்கலைக் கழக வெளியீடாக வந்த மற்றொரு சைவசித்தாந்த நூல், 'சிவஞானபோத மூலமும் சிவஞான முனிவர் அருளிச் செய்த சிற்றுரையும்' என்பது.

சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூல்கள் பதினான்கு. இவற்றிற்கெல்லாம் மணிமுடியாய்த் திகழ்வது, மெய்கண்டார் அருளிய 'சிவஞான போதம்'. இதன்கண் அமைந்துள்ள நூற்பாக்கள் - 12 அதில் உள்ள அடிகள் - 40, மொத்தச் சொற்கள்-216: மொத்த எழுத்துக்கள்-624. இப் பன்னிரண்டு நூற்பாப் பொருளை ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் ஆராய்ந்து கூறுதற்கு ஏதுவாக 39 அதிகரணங்களும் 81 வெண்பாக்களும் உள்ளன.

இவ் அரிய நூலுக்குப் பாட்டும் உரையுமாகிய வடிவில், சான்றோர் உரைகண்டுள்ளனர். பாட்டில், முதலுரை கண்டவர், திருத்துறையூர் அருணந்தி சிவாசாரியார். அதற்குச் 'சிவஞான சித்தியார்' என்று பெயர். அதற்குப்பின் கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார், 'சிவப்பிரகாசம்'

என்ற பெயரில், எளிய முறையில் பாட்டுவடிவில் உரைகண்டுரைத்தார். இவ்வாறே, வடமொழிவல்ல சான்றோர் ஒருவர். இச் சிவஞான போதத்தை வடமொழியில் மிகவும் எளிய நடையில் பன்னிரு சுலோகங்களாக மொழிபெயர்த்துத் தமிழ் அறியாத வடபுல வாழ்நர்க்கு அறிவுறுத்தினார். அவர்க்குப்பின் சிவாக்கிரயோகிகள் என்பார், அவ் வடமொழிச் சிவஞான போதத்துக்கு வடமொழியிலேயே சிற்றுரையும் பேருரையுமாக உரையொன்று கண்டார்.

நம் நாட்டில் ஆங்கில மொழி முதலிடம் பெற்றபோது, ஜே.எம். நல்லசாமிப் பிள்ளை என்பார், இச்சிவஞான போதப் பொருளை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டார். பிறகு, டாக்டர் பென்னத் (Dr.Bennet)முதலிய ஆங்கிலநாட்டார், ஆங்கிலத்திலும்; ஷாமாஸ் (Schomorus)என்ற ஜெர்மானியர் ஜெர்மனியிலும் எழுதினர்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த, முனிவர் பெருமக்களில் ஒருவராய் விளங்கியவரும், 'வடமொழிக் கடலையும் தென்மொழிக் கடலையும் நிலைகண்டுணர்ந்தவர்' என்று போற்றப் படுபவருமான மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள், 'சிவஞான மாபாடியம்' என்ற பெயரால் பேருரையும் சிற்றுரையுமாக இரண்டினை எழுதினார்.

அவரது சிற்றுரை நூலே உரைவேந்தரால் பதிப்பிக்கப் பெற்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தால் 1953இல், வெளியிடப் பெற்றது.

இப்பதிப்பின் சிறப்புக்கள் பல. அவற்றுள் சில, இவண் குறிக்கத் தகும்:

1. மாணவர்கட்கும் ஆராய்ச்சியாளர்கட்கும்
பயன்படும் முறையில், உரையில் காணப்படும்
இலக்கணக் குறிப்புக்களும், அரும் பொருள்களும்
அடிக்குறிப்பில் விளக்கப்படுகின்றன;

2. ஆராய்ச்சி நெறியின் பொருட்டு, அருஞ்சொற்பொருள்
அகரநிரலும், துணைசெய்த நூல்நிரலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

3. ஒப்புநோக்கும் கருத்தால் ஒருசில இடங்களில் சிவஞானமாபாடியக் கருத்துக்களும், பாண்டிப் பெருமாள் உரையும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

4. நூன்முகத்துக்கு இன்றியமையாமைபற்றி, நூலாசிரியர், உரையாசிரியர் வரலாறும்; நூற்பொருளைப் பயில விரும்புவோர் பொருட்டுச் சிவஞானபோதச் செம் பொருளும் பிறவும் முன்னர்த் தரப்பட்டுள்ளன. (இதில் வரும் 'சிவஞான போதச் செம்பொருள்' பின்னர்த் தனி சிறுநூலாகவும்,வெளிவந்துள்ளது!)

சிவஞானமுனிவரின் 'சிவஞான மாபாடியம்' என்னும் பேருரையையும், சிற்றுரையையும் படித்துப் பொருள் காண்பதென்பது கற்றுவல்ல புலவர்க்கே சிறிது கடின்மாகும். ஆயினும் உரைவேந்தர், துணிந்து இப்பணியைச் செய்துமுடித்தார். இது குறித்து இவர் கூறுவது வருமாறு:

"சிவஞான போதத்தின் சிறப்பையும்,சிற்றுரையின் மாண்பையும் நோக்குமிடத்து, எனது அறிவின் சிறுமை கண்டு என் உள்ளம் பேரச்சம் கொண்டது. எனினும் எந்தை மெய்கண்ட சிவத்தின் திருவடியை நினைவிற் கொண்டு, அவரது அருள் ஞானத்தை நன்குபெற்ற பெருமக்கள் வழங்கியிருக்கும் அருளுரைகளைக் கருவியாகவும், திருஞான சம்பந்தர் முதலிய சிவஞானப் பெருஞ் செல்வர் களின் செம்மொழிகளை முதலாகவும் கொண்டு, இப்பணியினை ஆற்றுதற்கு என் உள்ளம் ஒருப்படவே, ஒருவாறு யான் இயன்ற அளவு செய்துள்ளேன்!"

சைவசிந்தாந்த ஆழ்கடலில் நன்முத்து எடுத்துக் கொணரும் வல்லமைபடைத்தவர் உரைவேந்தர். எனினும் இவ்வாறு கூறுவது, இவரது பணிவுடைமையைக் காட்டுவதாகும்.

இந்நூலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இருந்த போது மேற்கொண்ட பணி; ஆனால் மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரிக்கு வந்தபின்பே நிறைவுற்றது.

உரைவேந்தர் எழுதிய நூல்களிலெல்லாம், தலையாயதும் மிகுதியான பக்கங்கள் கொண்டதுமான நூல், 'திருவருட்பா மூலமும் உரையும்' ஆகும். இஃது ஆறு 'திருமுறைகள்' கொண்டது; 5818 பாடல்கள் உடையது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்,தனது பொன்விழாவைக் கொண்டாடியஞான்று. திருவருட்டாவை உரையுடன் வெளியிடும் செந்தமிழ்ப் பணியைத் தொடங்கியது. பொன்விழாவினில், இதன் முதற்பகுதி மட்டும் வெளிவந்தது; பின்னர் ஒவ்வொன்றாக வெளியிடப் பெற்றது.

இந்நூல் முன்னுரையில், பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தராக இருந்த வ.சொ. சோமசுந்தரம், பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

"19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தே, வள்ளல் இராமலிங்க அடிகளார் என்னும் ஓர் ஒளிப்பிழம்பு வடலூரில் தோன்றி, உலகுக்கே ஒளிசெய்தது. அவ் ஒளியிடைத் தோன்றிய இறைமுறையீடுகள் 'அருட்பா' என்னும் அரிய பெயரோடு ஆறுதிரு முறைகளாக வகுக்கப்பெற்றன... உயிர்களின் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டினை வற்புறுத்திய பெரும் அருளாளராக இவரை நாம் காண்கிறோம். மக்கள் பலரும் அருட்டிரு வள்ளலாரின் ஆறு திருமுறைகளையும் படித்த அளவிலேயே இறை வனிடத்து ஈடுபாடு கொள்வரேனும், முற்றிலும் பொருள் உணர்ந்து கொள்வார்களெனக் கூற இயலாது. இந்நிலையில் நல்லதொரு உரையை எழுதி நமக்களித்தவர் உரைவேந்தர் வை

சு.துரைசாமி பிள்ளையவர்கள் சிறந்த முறையில் எழுதிய இவ்வுரை, அருள்மணம் கொண்டு விளங்கு வதை யாவரும் உணர்வர்!"

திருவருட்விபாவில் தம்மை முழுவதுமாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர் 'அருட் செல்வர்' நா. மகாலிங்கனார் ஆவார். இவர், ஊரன் அடிகளாரைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு, திருவருட்பா 6 திருமுறைகளையும் திருந்திய பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளார். தேனினும் இனிய இத்திருவருட்பாப் பாடலின் செம்பொருள் நுட்பங்களைத் தமிழ் இலக்கண இலக்கிய வரம்பினை உளங் கொண்டு, நுண்ணிதின் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தும் முறையில் திருவருட்பாவுக்கு உரைகாணும் திட்டமொன்று இவரால் வகுக்கப்பட்டது. இவ் உரைப் பணியைச் சிறப்பாகச் செய்து முடிக்க முற்றிலும் தகுதிபடைத்தவர் உரைவேந்தரே எனத் தேர்ந்து, கோவை சக்தி அறநிலையத்தின் சார்பில், பல்கலைக் கழக மூலமாகத் திருவருட்பா முழுமைக்கும் விளக்கவுரை காணச் செய்த பெருமை நா.மகாலிங்கனாருக்கு உண்டு.

உரைவேந்தர் எழுதிய திருவருட்பா உரைநூலின் முதற்பகுதி 582 பக்கம் கொண்டது; இவ்வாறே ஏனைய 5 பகுதிகளுமெனில் உரைப் பெருக்கத்தின் மாண்பை ஓரளவு அறிதல் கூடும். பாடல் தலைப்பு: யாப்பு இன்னதென்பது: பாடப்பெற்ற தலம் ஆகியனவற்றை முதற்கண் கூறிப் பின்பு, 'பாடல்-உரை- பெரியதோர் விளக்கம்' என அமைத்துக் கொண்டார் உரைவேந்தர்.

வரலாற்று நூல்கள்

உரைவேந்தர் பல்துறை அறிவினர். ஆங்கில அறிவு, கல்வெட்டு ஆய்வு ஆகியன, இவர்தம் வரலாற்று நூல்கட்குப் பெரிதும் துணைபுரிந்தன. இவ்வகையில் இவர் எழுதியன, சைவ இலக்கிய வரலாறு, சேரமன்னர் வரலாறு, தமிழ் நாவலர் சரிதை மூலமும் உரையும், வரலாற்றுக் காட்சிகள் ஆகியன குறிப்பிடத் தக்கன.

சைவ இலக்கிய வரலாறு (கி.பி. 7 முதல் 10ஆம் நூற்றாண்டு வரை): இஃது அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக 1978இல், வந்தது.

தமிழ்மொழி வாயிலாகத் தமிழர்கள் போற்றி வளர்த்த- பேரறிவு நிறைந்த இலக்கியம் பற்றியும், புலவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு பற்றியும், அவர்கள் வாழ்ந்தகாலம், அரசியல் நிலை, சமயநிலை, சமுதாய வாழ்வு, கலை வளர்ச்சி முதலியன பற்றியும், தக்க அறிஞர்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்து, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை எழுதி வெளியிடுதல், தமிழ் வளர்ச்சிக்குரிய சிறந்த பணிகளில் ஒன்றாகும். இதன் தேவையை நன்குணர்ந்த பெருந்தகை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவிய கொடை வள்ளல் அண்ணாமலை அரசராவர்! அவர்தம் நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் வகையில், அப் பல்கலைக் கழக ஆராய்ச்சித் துறையில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களைக் கொண்டு, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை விரிவாக ஆராய்ந்து வெளியிடுவதெனத் திட்டம் வகுத்து அதன்படி நூல்களை வெளியிட்டனர். அவ்வகையில் வெளிவந்ததே ‘சைவ இலக்கிய வரலாறு’ என்னும் நூல்!

பல்கலைக் கழக ஆராய்ச்சித்துறையில் பணிபுரியும் ஆசிரியர் களைக் கொண்டு ‘தமிழ் இலக்கிய வரலாறு’ எழுதும் பணி உருவாயிற்று. அவ்வகையில், ஆங்குப் பணியிலிருந்த உரை வேந்தருக்குச் சைவ இலக்கிய வரலாறு எழுதும் பணி அளிக்கப்பட்டது.

இந்நூலுக்கு அரியதொரு முன்னுரை வழங்கியுள்ளார் உரைவேந்தர். அதில் வரும் சில பகுதிகள்:

“இலக்கியங்கள் பலவும், தாம் தோன்றிய காலத்து மக்கட் சமுதாயத்தின் சூழ்நிலையை எடுத்துக் காட்டும் இயல்பின என்பது அறிஞர் உலகம் நன்கறிந்த செய்தி. அந்நெறியில் சைவ லக்கியங்கள், தாம்பிறந்த காலத்து வாழ்ந்த சைவமக்களின் சமய உணர்வு ஒழுக்கங்களைத் தம்மைப்பயில்வோர்க்கு உணர்த்தும் அறக் கருவூலங் களாகும். ஆயினும் இவ்விலக்கியங்களின் தோற்றம், பேணற்பாடு

முதலிய கூறுகளை உணர்தற்கு அவைதோன்றிய காலத்து, நாட்டு வரலாற்று அறிவு பெருந்துணையாகும். அக்காலத்தில் நாட்டில் நிலவிய அரசியல், பொருளியல், வாணிபம், தொழில் முதலியவற்றை உரைக்கும் நாட்டுப் பொது வரலாறு தெரிந்திருப்பது பெரிதும் நன்று. நம் தமிழ் நாட்டின் தவக்குறைவாலும் தமிழ் மக்களின் ஊக்கமின்மையாலும் அத்தகைய பொது வரலாறு ஒன்று இதுகாறும் எழுதப்படவே இல்லை!''

'சைவ இலக்கிய வரலாறு' என்னும் இந்நூலில், உரைவேந்தர் எடுத்துக் கொண்ட பகுதி, கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 10ஆம் நூற்றாண்டு முடிய அமைந்த காலமாகும். சிறந்த செந்தமிழ் நூல்களாகிய சைவ இலக்கியங்கள் பற்றிய செய்திகள், தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள், பிறநாட்டார் யாத்திரைக் குறிப்புக்கள் முதலிய வரலாற்றுச் சான்றுகள் கொண்டு தெளிவாக விளக்கப்பெற்றுள்ளன.

உரைவேந்தர், சைவ நூல்கள் தோன்றி வளர்ந்த கால நிலை, சூழ்நிலையை அனைவரும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுமாறு, சைவ இலக்கிய வரலாற்றின் தோற்றுவாயாகத் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றைச் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். 'திருஞான சம்பந்தர்' முதல், வேம்பையர்கோன் நாராயணன்' ஈறாகவுள்ள ஆசிரியர் வரலாறுகளை எழுதியுள்ளார்!

இந்நூலின் சிறப்புக் குறித்துப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் தி.மு.நாராயணசாமி பிள்ளை,

“பிள்ளையவர்கள் தமது புலமைநலம் அனைத்தும் தமிழ் நாட்டிற்குப் பயன்படும் முறையில் இவ் இலக்கிய வரலாற்றினை இனிமையும் தெளிவும் பொருந்திய செந்தமிழ் நடையில் எழுதி யுள்ளார்கள்!''

என்று பாராட்டுகின்றார்.

இவ் இலக்கிய வரலாறு மேலும் தொடர்ந்து வெளிவர வில்லை. உரைவேந்தர் மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரிப் பணிக்கு வந்தமையே காரணம்.

"...... ஆசிரியர் வரலாறுகள் எழுதிமுடித்ததும், யான், மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரிக்கு வந்து சேர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதனால் இந்த அளவோடு இவ்விலக்கிய வரலாறு வெளிவர வேண்டுவதாயிற்று. இக்கால எல்லைக்குள் நிற்கும் பெருமானடிகள் வரலாறு, இன்னும் காணப்படவில்லை! அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக நூல் நிலையம் போலும் வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்குத் துணை செய்யும் நூல்களும், பிற வெளியீடுகளும் மதுரையில் கிடைத்தல் அரிதானமையின் இவ்வரலாற்றினை மேலும் தொடர்ந்து எழுதுவதற்கு இயலவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்!"

என உரைவேந்தர் வருந்தியுரைப்பது, இவரது சைவ இலக்கியப் பற்றினைப் புலப்படுத்துவதாக உள்ளது.

உரைவேந்தர் எழுதிய வரலாற்று நூல்களில் குறிப்பிடத் தக்க பெருமைக்குரியது, 'பண்டைநாளைச் சேரமன்னர் வரலாறு'. இந்த நூலை எழுத இவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் அளப்பரியன. இது குறித்து உரைவேந்தர் கூறுவது இவண் அறியத்தகும்:

"சங்க காலச் சேரர் இலக்கியங்களை யான் ஆராயத் தலைப்பட்டபோது, சேரநாட்டைப்பற்றிய குறிப்புக் களைத் தேடித் தொகுக்கும் கடமை உண்டாயிற்று. அக்காலை, மேனாட்டறிஞரான வில்லியம் லோகன் எழுதியனவும்; நம் நாட்டவரான திரு. நாகமையர், திரு.கே.பி.பதுமநாப மேனன், திரு.கே.ஜி. சேவைடியர், திரு. சி.கோபாலன் நாயர் முதலியோர் எழுதியுள்ள நூல்களும்; திருவாங்கூர்,கொச்சி, குடகு, தென் கன்னடம் ஆகிய பகுதிகளைப் பற்றிய அரசியல் வெளயிடுகளும் பெருந்துணை செய்தன. பழை யங்காடி, உடுப்பி, ஹொன்னாவர், கோழிக் கோடு, கண்ணனூர், பெல்காம் முதலிய பேரூர்களில் வாழ்ந்து வரும் நண்பர்கள் பலர் தெரிவித்த குறிப்புக் களும் எனக்கு மிக்க ஊக்கம் தந்தன. அதனால் சேரர் வரலாற்றைக் காண்பதற்கெழுந்த வேட்கை உறுதிப் படுவதாயிற்று. "சேர நாடு, கேரள நாடாயினபின், சேரமக்கள் வாழ்ந்த ஊர்களும் அவர்களிடையே நிலவிய ஒழுக்க நெறிகளும் மறைந்து

ஒடுங்கின வாயினும், பழங்கால இலக்கியக் கண்கொண்டு நேரில் சென்று காண்போர்க்குப் புலனாகாமற் போக வில்லை!"

இந்நூலில், இவர் மேற்கோளாக எடுத்தாண்ட நூல்களும் பலவாம். தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள் தவிர, வடமொழி - ரிக் வேதம், தைத்திரீய ஆரணியகம், வியாசபாரதம், கல்வெட்டு, செப்பேடு, பிறவரலாறு, ஆராய்ச்சி உரைகள் எனப்பலவும் காட்டியுள்ளார் உரைவேந்தர். டாக்டர் எம்.எஸ். வைரண பிள்ளை, இந்நூலுக்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதிய முன்னுரையில், இவரைப் பாராட்டியுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறே மா. இராசமாணிக்கனாரும், "இதுவரையில், இருள்படர்ந் திருந்த சங்ககாலச் சேரர் வரலாறு, இவ்வரலாற்று நூலால் விளக்க மடையும் என்று கூறுதல் பொருந்தும்!" என்று பாராட்டுகின்றார்.

'தமிழ்நாவலர் சரிதை' என்ற நூல், முன்பே அச்சானது; இதன்கண் 'இறையனார்'. முதல் 'அந்தகக் கவி வீரராகவ முதலியார்' வரை 51 புலவர்களின் வரலாறும், அவர்கள் பாடிய பாடல்கள், அவை பாடப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தோடு யாரோ ஒருவரால் தொகுக்கப் பட்டிருந்தன. இது, சென்னைப் பல்கலைக்கழக 'வித்துவான்' தேர்வுக்குப் பாடமாக இருந்தது; அத்தேர்வுக்குச் செல்லும் மாணவர்க்கு இந்நூலைக் கற்பிக்கும் பணியை மேற்கொண்டிருந்த உரைவேந்தர், கல்வெட்டுக்களையும், பிற வரலாற்று நூல்களையும் ஒப்ப நோக்கிக் கற்பித்து வந்தார். அப்போது இதன்கண் காணப்படும் பாடல்களுக்கு இயன்ற அளவு குறிப்புக்கள் தேடித் தொகுத்து வைத்திருந்தார்.

இதற்கிடையில் தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை வெளியிட்ட பிரதியும், உரைவேந்தரின் தமிழாசிரியர் சீகாழி கோவிந்தசாமி ரெட்டியாரிடமிருந்த கையெழுத்துப் பிரதியும், கோவை சி.கு. நாராயணசாமி முதலியார் வெளியிட்ட பிரதியும் வைத்திருந்தாராதலின், இம்மூன்றையும் கொண்டு ஒப்பு நோக்கியதில் பல திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியதாயிற்று. அத்தகு திருத்தங்களுடன் கழக வெளியீடாக இந்நூல் 1972இல் வெளிவந்தது.

இதன்கண், செய்யுள்தோறும் ஆராய்ச்சிக்குறிப்புக்கள் தரப் பட்டுள்ளன. இடையிடையே கல்வெட்டுச் சான்றும் உள்ளன. மேற்கோளாக ஆங்கிலம் உட்பட 64 நூல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இறுதியில் உள்ள அரும்பொருள் அகரவரிசை படிப்பவர்க்குப் பெரிதும் பயன்படும்.

'உரைவேந்தர், ஒரு வரலாற்றுப் பேராசிரியர்' என்று சொல்வதற்கு ஏற்ப, இவர் எழுதிய மற்றொரு நூல், வரலாற்றுக் காட்சிகள் என்பது. இதனை மதுரையிலுள்ள ஒரு புத்தக நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது.

"நாட்டு வரலாற்று அறிவு, சென்ற காலங்களில் மக்கள் முன்னேற்றத்துக்கு இடையூறு செய்த தடைகளை உணர்ந்து, எதிர்காலத்தில் அவை மீளவும் தலைகாட்டாதவாறு தற்காத்துக் கொள்ளு தற்குத் துணைபுரிகிறது. இந்த உண்மையை அறிந்த மேனாட்டு வரலாற்று அறிஞர்கள், வரலாற்றுப் புகழ் படைத்தவர் சிலருடைய வாழ்வில் சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்க நிகழ்ச்சிகளைத் தேர்ந்து, சிறு சிறு கதை வடிவில் தந்து, கல்வி பயிலும் மாணவர்களின் இளமையுள்ளங்களைப் பண் படுத்தியுள்ளனர். அவர்களுடைய இந்த நன்முயற்சி பெரும்பயனை விளைத்திருக்கிறது. அதனைத் தொடர்ந்து நமது நாட்டு வரலாற்றில் சிறந்து விளங்கிய வேந்தர் சிலருடைய வாழ்க்கை நிகழ்ச்சி களில் சிலவற்றைத் தேர்ந்து சிறுகதை வடிவில் கூறுவது கருத்தாகக் கொண்டு, 'வரலாற்றுக் காட்சிகள்' என்ற தலைப்பில் இந்த நூல் தோன்றுகிறது...!"

என்று உரைவேந்தர், நூல் முன்னுரையில் குறிப்பிடுகின்றார். அவ்வாறே, தமிழகச் செய்திகள், சங்ககாலச் சோழர், சங்க காலப் பாண்டியர், பல்லவ வேந்தர், இடைக்காலப் பாண்டியர், இடைக் காலச் சோழர் என்னும் தலைப்புகளில் சுவையான வரலாற்றைத் தந்துள்ளார் உரைவேந்தர். ஆங்காங்கே கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் உள்ளன.

இவை தவிர, 'மதுரைக் குமரனார்'(கழகம்) 'ஞானசம்பந்தர் வழங்கிய ஞானவுரை' (தருமையாதீனம் 1945), 'சிவபுராணம்' (ஆம்பூர்

சைவசித்தாந்த விழா - 1940), தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர் (கழகம்) ‘மருள் நீக்கியார் நாடகம்’, ‘மத்தவிலாசப் பிரகசனம்’ (மொழிபெயர்ப்பு) என்னும் நூல்கள் தவிர ஆங்கிலத்திலும் Introduction to the Study of Thiruvalluvar என்ற நூலும் எழுதியுள்ளார் உரைவேந்தர்.

இனி இவர், அவ்வப்போது, ‘தமிழ்ப்பொழில்’, ‘செந்தமிழ்ச் செல்வி’, ‘செந்தமிழ்’ முதலான இதழ்களிலும்; விழாமலர்களிலும், எழுதிய கட்டுரைகள் எண்ணில் பலவாம். மாநாட்டுத் தலைமை யுரையாகவும், விரிவுரையாகவும், வரவேற்புரையாகவும் இவர் ஆற்றிய செந்தமிழ் உரைகளும் உண்டு. இவற்றில் ஒரு சில தனித்தனி நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன. வெளிவராத கட்டுரைகளனைத்தையும் தொகுத்தால், பல நூல்களாக அமையும்!

1940 ஆம் ஆண்டில் ஆம்பூரில் நடந்த சைவசித்தாந்த விழாவில் இவர் ஆற்றிய பேருரை, ‘சிவபுராணம்’ என்ற தலைப்பாகவும் தூத்துக் குடி சைவசிந்தாந்த சபை 65 ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாத் தலைமைப் பேருரை, சிறுதுண்டு வெளியீடாகவும், மயிலம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் மணிவிழா மலரில் (1954) வெளிவந்த கட்டுரை ‘ஊழ்வினை’ என்ற தலைப்பாகவும்; தமிழ்ப் பொழிலில் வெளிவந்த கட்டுரை ஒன்று(1930) ‘ஆர்க்காடு’ என்ற தலைப்பிலும் சிறுசிறு வெளியீடுகளாக ஒளவை நடராசனால், உரைவேந்தரின் நினைவு நாட்களின்போது வெளிக் கொணரப்பட்டன.

உரைவேந்தரின் பன்னூற் புலமையும் ஆங்கில அறிவும்; ஏடுகள் கல்வெட்டுக்களிலுண்டான மிகுந்த ஈடுபாடும், அனைத்திற்குமேலாக ஆழ்ந்த தமிழ்ப்பற்றும் சைவப்பற்றும் ஆகியன பற்றி இவற்றால் அறியலாம். ஒவ்வொரு நூலைப் பற்றியுமே தனித்தனியாக ஆராய இடனுண்டு. விரிவஞ்சி இவ் இயலில் சுருக்கமாகவே தரப்பட்டது!

உரைவேந்தர்
ஔவை.சு.துரைசாமி பிள்ளை அவர்களின்
தமிழ் வாழ்வு

https://groups.google.com/g/mintamil/c/SAZMVJDwMQg

மு இளங்கோவன்

உரைவேந்தர் எனத் தமிழறிஞர்களால் போற்றப்படும் ஔவை சு.துரைசாமிபிள்ளைஅவர்கள் விழுப்புரம் மாவட்டம் திண்டிவனத்தை அடுத்துள்ளஔவையார்குப்பம்என்ற ஊரில் பிறந்தவர் (05.09.1902).இவர்தம் பெற்றோர் சுந்தரம் பிள்ளை-சந்திரமதி அம்மையார். உள்ளூரில் தொடக்கக் கல்வியைக் கற்ற துரைசாமியார்,திண்டிவனத்தில் இருந்த அமெரிக்க ஆர்க்காடு உயர்நிலைப்பள்ளியில் (பின்னர் வால்டர்சு கடர் உயர்நிலைப்பள்ளி என அழைக்கப் பெற்றது)பள்ளியிறுதி வகுப்பு வரை பயின்றார்.பின்னர் வேலூர் ஊரிசு கல்லூரியில் இடை நிலை(இண்டர்மீடியட்) வகுப்பில் சேர்ந்து பயின்றார்.ஆனால் தொடர்ந்துபடிக்கமுடியவில்லை.

ஊதியத்தின் பொருட்டுப் பணிக்குச் செல்ல நினைத்தார். உடல்நலத் தூய்மைக்கண்காணிப் பாளர்(Sanitary Inspector) பணியில் அமர்ந்தார்.அப்பணியில்நீடிக்காமல் தமிழ்ப் பணிக்கு ஆயத்தமானார்.

உரைவேந்தரின் குடும்பம் தமிழில் ஈடுபாடு உடையக் குடும்பம்.தந்தையார்செய்யுள்இயற்றும் ஆற்றல் உடையவர். எனவே உரை வேந்தருக்குத் தமிழில் நல்ல ஈடுபாடு இருந்தது. அ.ஆ. உயர்நிலைப் பள்ளியில் பயின்றகாலை தமிழாசிரியர்சீர்காழி கோவிந்தசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் தமிழறிவு

ஊட்டியவர்.அவர்களிடம்இருந்த சூளாமணி, ஐங்குறுநூற்றுக்கையெழுத்துப் படியை வாங்கி உரைவேந்தர் ஆராயும் திறன்பெற்றிருந்தார்.

தமிழ் ஆர்வம் கொண்ட உரைவேந்தர் அவர்கள் முறையாகத் தமிழ் கற்று தமிழ்ப்பேராசிரியராகப் பணிபுரிய மனம் விரும்பினார்.அதனால் தாம் புரிந்த அலுவலைவிடுத்துத் தம் 22 ஆம் அகவையில் தஞ்சையை அடுத்த கரந்தைப் புலவர் கல்லூரிஅடைந்தார். கரந்தைப் புலவர் கல்லூரியின் தலைவர் உமாமகேசுவரம் பிள்ளை அவர்கள் நம் உரை வேந்தரின் ஆற்றலறிந்து தமிழ்ச்சங்கப் பள்ளியில் தமிழாசிரியர் பணி தந்தார்.பள்ளிப் பணி புரிந்த வண்ணம் தொல்காப்பியம்தெய்வச்சிலையார் உரை பதிப்பிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார்.

கரந்தைக் கல்லூரியில் பணிபுரிந்த கரந்தைக் கவியரசு வேங்கடாசலம் பிள்ளை,நா.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் ஆகியோரின் தமிழ்ப்புலமையறிந்த உரைவேந்தர்அவர்கள் வழியாகத் தமிழறவு பெற நினைத்தார்.1925 முதல் 1928 வரை கரந்தையில் உரைவேந்தர் தங்கியிருந் தார்.அறிஞர் பெருமக்களுடன் உரையாடித் தமிழறிவுபெற்றார்.1930 இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வித்துவான் தேர்வு எழுதிவெற்றிபெற்றார்.பிற்காலத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியர்பணிபுரிவதற்கும்,பல்வேறு நூல்களுக்கு உரை வரைவதற்கும் அடிப்படையாகஅமைந்தது கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தொடர்பு எனில் மிகையன்று.

உரைவேந்தர் அவர்களுக்கு இல்லறத் துணையாக வாய்த்தவர் கோட்டுப்பாக்கம்(காவேரிப் பாக்கம்) பிறந்த உலோகாம்பாள் ஆவார்.இல்லறம்நல்லறமாக அமைய இவர்களுக்குப் பதினொரு மக்கட் செல்வங்கள் வாய்த்தன.இருவர்பிறந்த சில நாட்களில் மறைந்தனர். எஞ்சிய ஒன்பது மக்கட் செல்வங்களுள் முனைவர் ஔவை நடராசன் அவர்கள் நாடறிந்த அறிஞராக

விளங்குபவர்.மருத்துவர்மெய்கண்டான் அவர்கள் புகழ்பெற்ற மருத்துவர் என்பது குறிப்பிடத் தகுந்தது.

துரைசாமியார் அவர்கள் தமிழ்மொழியில் நல்ல புலமை அமையப் பெற்றதுடன்ஆங்கிலத் திலும் நல்ல புலமையுடையவர்.வடமொழியும் அறிந்தவர். உயர்நிலைப்பள்ளி, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகம் எனப் பல நிலைகளில் பணிபுரிந்து பல நூறுமிகச்சிறந்த மாணவர்களை உருவாக்கியவர்.ஆசிரியர் பணியில் சிறந்துவிளங்கியவர். கல்வெட்டு, ஓலைச்சுவடிகள், செப்பேடுகளை ஆராய்ந்து தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம், வரலாறு,சைவசித்தாந்தம் உள்ளிட்ட துறைகளில் மிகச்சிறந்த பங்களிப்பை வழங்கியவர்.

கரந்தையைவிட்டு வெளியேறிய உரைவேந்தர் அவர்கள் 1929 முதல் 1941 வரைவடார்க்காடு மாவட்டத்தில் மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில்பணிபுரிந்தார்.காவிரிப்பாக்கம்காரை,திருவத்திபுரம்(செய் யாறு),போளூர்,செங்கம் உள்ளிட்ட ஊர்களில் பணிபுரிந்துள்ளார். இந்தி எதிர்ப்பு உள்ளிட்ட கொள்கைகளில் ஈடுபாடுகொண்டுவிளங்கியதால் அக்கால ஆட்சியாளர்களால் அடிக்கடி உரைவேந்தர் பணிமாற்றம்செய்யப்பட்டுள்ளார் என்று அறியமுடிகிறது.

இவரிடம் தமிழ் கற்றவர்களுள் புலவர் கா.கோவிந்தன் அவர்கள் (செய்யாறு)குறிப்பிடத் தக்கவர்.இவர் தமிழ் இலக்கண,இலக்கியங்களில்வல்லவர்.இராபர்ட்டு கால்டுவெல்லின் திராவிடமொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்உள்ளிட்ட ஆங்கில நூல்களைத் தமிழிற்குப் பெயர்த்து வழங்கியவர்.மேலும் தமிழக அரசின் சட்டப்பேரவைத் தலைவராகவும் இவர் பணியாற்றியவர்.

உரைவேந்தர் பள்ளியில் பணியாற்றினாலும் தமிழ்ப்பொழில் இதழில் தொடர்ந்துகட்டுரை எழுதியுள்ளார்.செந்தமிழ்,செந்தமிழ்ச்செல்வி உள்ளிட்ட இதழ்களிலும்பின்னாளில் எழுதியவர்.1939 இல்

உரைவேந்தர் போளூரில் பணிபுரிந்தபொழுது மாவட்டக் கல்வியதிகாரி ச.சச்சி தானந்தம் பிள்ளையின் வழியாக உரைவேந்தரின்பெருமையைக் கழக ஆட்சியாளர் வ.சுப்பையாப் பிள்ளை அறிந்து அவருடன் தொடர்புகொண்டார்.அதன் பிறகு சீவக சிந்தாமணிச் சுருக்கம் உள்ளிட்ட நூல்கள்கழகம் வழியாக வெளிவரத் தொடங்கின.

உரைவேந்தர் அவர்கள் தமக்கு உரிய ஆராய்ச்சிப் பணிக்கு ஏற்ற பணி வாய்ப்புஅமையாதா என ஏங்கிய நிலையில் 1942 இல் திருப்பதி திருவேங்கடவன்கீழ்த்திசைக் கல்லூரியில் ஆராய்ச்சியாளர் பணி கிடைத்தது.அங்குப்பணிபுரிந்த வடமொழி,பாலிமொழி அறிஞர்களின் தொடர்பால் மகிழ்ந்தார்.அம்மொழிஇலக்கியங்கள்,வரலாறு அறிமுகம் ஆயின.

நாவலர் நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் மணிமேகலை நூலுக்கு உரைவரைந்தபொழுதுஇறுதிப் பகுதிகளுக்கு உரைவரைந்து முடிக்கும் முன் இயற்கை எய்தினார்.இறுதிநான்கு காதைகளுக்கு உரைவேந்தர் அவர்கள் உரை வரைந்தார்.அவ்வாறு உரை எழுதத் திருப்பதியில் பணிபுரிந்த வடமொழி,பாலிமொழி அறிஞர்கள் வழியாகப் புத்தமதக்கருத்துகள் அடங்கிய பகுதிக்கு விரிவாக உரை வரைந்தார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் கற்று வல்ல அறிஞர்களைப் பணியிலமர்த்திய 1942ஆம் ஆண்டளவில் உரைவேந்தர் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ஆராய்ச்சித் துறையில் பணியில் அமர்ந்தார்.சைவ சமய இலக்கிய வரலாறு,ஞானாமிர்தம் முதலான அரிய நூல்கள் இவர் வழியாக வெளிவந்தன.எட்டாண்டுகள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பணியில்இருந்தார்.அதுபொழுது பணிபுரிந்த தி.வை.சதாசிவப் பண்டாரத்தார்,க.வெள்ளைவாரணனார் உள்ளிட்ட அறிஞர்களுடன் பழகி மகிழ்ந்தார். அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகத்தில்

பணிபுரிந்தபொழுது புறநானூறு உள்ளிட்ட நூல்களுக்கு உரைவரையும் பேறு பெற்றார்.

மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியின் உரிமையாளர் கருமுத்து.தியாகராச செட்டியார்அவர்களின் விருப்பத்திற்கு இணங்கி உரைவேந்தர் அவர்கள் மதுரை தியாகராசர்கல்லூரியில் 1951, சூலைத் திங்களில் பணியில் இணைந்தார்.உரைவேந்தர்அவர்களின் தமிழறிவையும் சைவ சித்தாந்த ஈடுபாட்டையும் அறிந்த தியாகராசர் தம் துணைவியார் இராதா தியாகராசனார் அவர்களுக்கு இவரை ஆசிரியராகஅமர்த்தித் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் ஈடுபாடு வரும்படி பயிற்றுவிக்கச் சொய்தார்.

உரைவேந்தர் அவர்கள் மதுரையில் பணிபுரிந்தபொழுது இவரிடம் பயின்ற மாணவர்கள் புகழ்பெற்ற பேராசிரியர்களாகவும்,கவிஞர்களாகவும் பின்னாளில் விளங்கினர்.

உரைவேந்தர் அவர்கள் பேராசிரியர் பணிபுரிந்ததுடன் பல்வேறு இலக்கியமேடைகளில் தம் கருத்துகளை நயம்பட எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல்பெற்றவர்.பேசுவதுடன் அமையாமல் உரையாகவும் நூலாகவும் தம் அறிவைநிலைப்படுத்தி வைத்துள்ளார்.

உரைவேந்தர் அவர்களுக்குக் கல்வெட்டில் நல்ல பயற்சியும் புலமையும்இருந்ததால் தாம் வரைந்த உரைகளுக்குச் சான்றாகக் கல்வெட்டுச் சான்றுகளைஎடுத்துக்காட்டி விளக்குவதில் வல்லமை பெற்றிருந்தார்.மேலும்உ.வே.சாமிநாதர் பதிப்பித்த பிறகு உரைவேந்தரின் உரை வெளிப்பட்டதால் உ.வே.சா அவர்களுக்குக்கிடைக்காத சில படிகளையும் பார்வையிட்டுச் செப்பம் செய்துள்ளார்.

புறநானூற்றுக்கு உரைவரையும்பொழுது உ.வே.சா அவர்களுக்குக் கிடைக்காத படிஒன்று பள்ளியூர்த் தமிழாசிரியர் கிருட்டிணசாமி சேனைநாட்டார் அவர்களால்படி எடுக்கப்பட்டு இருந்தது.அதனைக் கண்ணுற்றுத் தம் பதிப்பைச் செப்பம்

செய்தார்.உ.வே.சாவின் பதிப்பில் உள்ள பின்னுள்ள 200 பாடல்களுக்குப்பல்வேறு திருத்தங்களை உரைவேந்தரின் இப்பதிப்பு வழங்கியுள்ளது.

உரைவேந்தர் நற்றிணை நூலுக்கு வழங்கிய உரையும் பல சிறப்புகளைக் கொண்டது.பின்னத்தூரார் முதன்முதல் நற்றிணைக்கு உரைவரைந்த பெருமைக்கு உரியவர்.அதன்பிறகு வையாபுரிப்பிள்ளை வழங்கியது உள்ளிட்ட நான்கு படிகளைப்பின்னத்தூராரின் படிகளுடன் ஒப்புநோக்கி உரைவரைந்த பொழுது பின்னத்தூரார் நூலைவிட 1500 மேற்பட்ட பாட வேறுபாடுகள் உரைவேந்தரின் பதிப்பால் தெளிவுபெற்று நற்றிணை விளக்கம்பெற்றது.

உரைவேந்தரின் தமிழ்ப்பணிகளை நினைத்துக் கலைத்தந்தை கருமுத்து.தியாகராசனாரும் பொள்ளாச்சி அருட்செல்வர் நா.மகாலிங்கமும் இவர்தம்குடும்பத்தைப் பேணினர். பண்டித மணியார், வ.சுப.மாணிக்கம்,பாவேந்தர் உள்ளிட்ட அறிஞர்கள் உரைவேந்தரை உயர்வாகப் போற்றியுள்ளனர்.பாவேந்தர் உரைவேந்தரைப் பற்றி,

"பள்ளிமுதல் பல்கலைச் சாலைவரை பாங்கெண்ணிக்
கொள்முதல் செய்யும் கொடைமழை- வெள்ளத்தேன்
பாயாத ஊருண்டோ! உண்டா உரைவேந்தை
வாயார வாழ்த்தாத வாய்"

என்று பாராட்டி மகிழ்வார்.

உரைவேந்தரின் தமிழ்ப் பணிகளைப் பாராட்டும் முகமாக மதுரைத் திருவள்ளுவர் கழகத்தில் உரைவேந்தருக்கு மிகப்பெரும் பாராட்டுவிழா அன்னாரின் மணிவிழாவாண்டில் நிகழ்த்தப் பெற்றது(16.01.1964).குதிரை பூட்டப்பெற்ற சாரட்டு வண்டியில் பேராசிரியரை அமர்த்தி மதுரை மீனாட்சியம்மன்

கோவிலிலிருந்து நான்கு சித்திரை வழியாக இன்னிசை முழங்க அழைத்துவரப் பெற்றார்.கலையன்னை இராதா தியாகராசனார் அவர்கள் தம் ஆசிரியரின் சிறப்புகளைப் பலபடப் புகழ்ந்து "உரைவேந்தர்" என்னும் பட்டம் பொறிக்கப் பெற்ற தங்கப்பதக்கம் ஒன்றைப் பரிசாக வழங்கினார்.அங்குக் குழுமியிருந்த சான்றோர் உள்ளிட்ட மக்கள் உரைவேந்தர் வாழ்க! என முழக்கமிட்டு மகிழ்ந்தனர்.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராக மூதறிஞர் செம்மல் உரைவேந்தர் வ.சுப.மாணிக்கனார் பணிபுரிந்தபொழுது "தமிழ்ப் பேரவைச் செம்மல்" என்னும் பட்டம் ஆளுநர் பிரபுதாசு பட்டுவாரி அவர்கள் வழியாக வழங்கிச் சிறப்பித்தார்கள்(1980).

1981 ஆம் ஆண்டு மதுரையில் ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றபொழுதுஉரைவேந்தருக்கு இந்தியப் பிரதமர் திருவாட்டி இந்திராகாந்தி அவர்கள் வழியாகத் தமிழக முதலமைச்சர் ம.கோ.இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பத்தாயிரம் உருவா பணமுடிப்பும் பொற்கிழியும் வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

தமிழ்ப்பணி தவிர வேறொரு உலகியல் வாழ்வும் அறியாத நம் உரைவேந்தர் அவர்கள் தமது 79 ஆம் அகவையில் மதுரையில் தமது இல்லத்தில் இயற்கை எய்தினார்.உரைவேந்தரின் திருவருட்பா, ஐங்குறுநூறு,நற்றிணை,பதிற்றுப்பத்து,புறநானூறு உள்ளிட்ட நூல்களின் பேருரைகள் யாவும் அவரின் தமிழ்ப்புகழை என்றும் பேசுவனவாகும்.தமிழரின் அறிவு வரலாற்றை நிலைப்படுத்திய புலவர் பெருமானின் முழுமையான வரலாறு அமையப் பெறாதது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒருகுறையேயாகும்.

உரைவேந்தர் அவர்களின் தமிழ்க்கொடை

01.ஊர்ப்பெயர்-வரலாற்றாராய்ச்சி(அச்சாகவில்லை)
02.ஐங்குறுநூறு உரை
03.ஔவைத் தமிழ்

04.சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சி
05.சிலப்பதிகாரச் சுருக்கம்
06.சிவஞானபோதச் செம்பொருள்
07.சிவஞான போத மூலமும் சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய சிற்றுரையும்
08.சீவக சிந்தாமணி ஆராய்ச்சி
09.சீவக சிந்தாமணிச் சுருக்கம்
10.சூளாமணி
11.சைவ இலக்கிய வரலாறு
12.ஞானாமிர்த மூலமும் பழைய உரையும்
13.தமிழ்த்தாமரை
14.தமிழ் நாவலர் சரிதை மூலமும் உரையும்
15.திருமாற்பேற்றுத் திருப்பதிக உரை
16.திருவருட்பா மூலமும் உரையும்(ஒன்பது தொகுதிகள்)
17.திருவோத்தூர் தேவாரத் திருப்பதிகவுரை
18.தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர்
19.நந்தாவிளக்கு
20.நற்றிணை உரை
21.பதிற்றுப்பத்து உரை
22.பண்டை நாளைச் சேரமன்னர் வரலாறு
23.பரணர்
24.புதுநெறித் தமிழ் இலக்கணம்(2 பகுதிகள்)
25.புறநானூறு மூலமும் உரையும்(2 பகுதிகள்)
26.பெருந்தகைப் பெண்டிர்
27.மணிமேகலை ஆராய்ச்சி
28.மணிமேகலைச் சுருக்கம்
29.மதுரைக்குமரனார்
30.மத்த விலாசம்(மொழிபெயர்ப்பு)
31.மருள்நீக்கியார் நாடகம்(அச்சாகவில்லை)
32.யசோதர காவியம் மூலமும் உரையும்

33.வரலாற்றுக் கட்டுரைகள்(வரலாற்றுக் காட்சிகள்)
34.Introduction to the Study of Thiruvalluvar

அச்சில் வெளிவந்த கட்டுரைகள்

ஆர்க்காடு
ஊழ்வினை
சிவபுராணம்
ஞானசம்பந்தர் வழங்கிய ஞானவுரை
தூத்துக்குடி சைவசித்தாந்த சபைத் தலைமைப் பேருரை

உதவிய நூல்:

முனைவர் ச.சாம்பசிவனார், உரைவேந்தர் ஔவை சு.துரைசாமி பிள்ளை(இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள், சாகித்திய அகாதெமி வெளியீடு)2007.

காணொலிகள்

01] திருவருட்பா மூலமும் - ஔவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை அவர்களின் உரையும் நூல் வெளியீடு

https://www.youtube.com/watch?v=XAQ5Eshah5w [1:25:19]

சேக்கிழார் ஆராய்ச்சி மையம் மற்றும் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரா மருத்துவம் மற்றும் ஆராய்ச்சிப் பல்கலைக்கழகம் இணைந்து நடத்தும் 33ம் ஆண்டு தெய்வச் சேக்கிழார் விழாவில் திருவருட்பா மூலமும் (ஔவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை அவர்களின்) உரையும் நூல் வெளியீடு அருளாசியுரை : ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலை மாசிலாமணி தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் மற்றும் மக்கள் முனிவர் முனைவர் குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார்.

02] "திருவருட்பா மூலமும் உரையும் - ஆய்வரங்கம்" | 33ம் ஆண்டு தெய்வச் சேக்கிழார் விழா

https://www.youtube.com/watch?v=ddTU4e2kkiU [1:25:59]

சேக்கிழார் ஆராய்ச்சி மையம் மற்றும் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரா மருத்துவம் மற்றும் ஆராய்ச்சிப் பல்கலைக்கழகம் இணைந்து நடத்தும் 33ம் ஆண்டு தெய்வச் சேக்கிழார் விழாவில் "திருவருட்பா மூலமும் - ஔவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை அவர்களின் உரையும் (10 தொகுதிகள்) - ஆய்வரங்கம் தலைமை : இ.சுந்தரமூர்த்தி மேனாள் துணைவேந்தர் தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.

(😊)(😊) ஔவை துரைசாமிபிள்ளை (😊)(😊)